

Dziennik Urzędowy L 259

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Rocznik 63

10 sierpnia 2020

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/1173 z dnia 4 czerwca 2020 r. zmieniające, w odniesieniu do okresu wcześniejszego informowania, rozporządzenie (UE) 2016/1036 w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej oraz rozporządzenie (UE) 2016/1037 w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/1174 z dnia 3 sierpnia 2020 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [„Ελαιόλαδο Μάκρης” (Elaiolado Makris) (ChNP)] 5
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/1175 z dnia 7 sierpnia 2020 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie jednowodnego chlorowodoru L-cysteiny wytwarzanego w drodze fermentacji przez *Escherichia coli* KCCM 80180 i *Escherichia coli* KCCM 80181 jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków zwierząt ⁽¹⁾ 6
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/1176 z dnia 7 sierpnia 2020 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/1387 w odniesieniu do odroczenia dat rozpoczęcia stosowania niektórych środków w związku z pandemią COVID-19 ⁽¹⁾ 10
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/1177 z dnia 7 sierpnia 2020 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2020/469 w odniesieniu do odroczenia dat rozpoczęcia stosowania niektórych środków w związku z pandemią COVID-19 ⁽¹⁾ 12

DECYZJE

- ★ Decyzja Komisji (UE) 2020/1178 z dnia 27 lipca 2020 r. w sprawie przepisów krajowych notyfikowanych przez Królestwo Danii na podstawie art. 114 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej dotyczących zawartości kadmu w nawozach (notyfikowana jako dokument nr C(2020) 4988) 14

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2020/1179 z dnia 6 sierpnia 2020 r. zmieniająca załącznik I do decyzji 2009/177/WE w odniesieniu do statusu prowincji Åland w Finlandii w odniesieniu do programu nadzoru dotyczącego wirusowej posocznicy krwotocznej (VHS), statusu Estonii w odniesieniu do programu nadzoru i zwalczania wirusowej posocznicy krwotocznej (VHS) i zakaźnej martwicy układu krwiotwórczego ryb łososiowatych (IHN), statusu Chorwacji w odniesieniu do zakażenia herpeswirusem koi (KHV) oraz statusu niektórych obszarów w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do zakażenia wywołanego przez *Bonamia ostreae* (notyfikowana jako dokument nr C(2020) 5303) ⁽¹⁾ 29

REGULAMINY WEWNĘTRZNE

- ★ Decyzja Rady Administracyjnej Wspólnotowego Urzędu Ochrony Odmian Roślin z dnia 1 kwietnia 2020 r. w sprawie przepisów wewnętrznych dotyczących ograniczeń niektórych praw osób, których dane dotyczą, w związku z przetwarzaniem danych osobowych w ramach funkcjonowania Wspólnotowego Urzędu Ochrony Odmian Roślin 32

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

- ★ Decyzja Wspólnej Rady Ue–Meksyk NR 1/2020 z dnia 31 lipca 2020 r. zmieniająca decyzję nr 2/2000 [2020/1180] 40

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2020/1173

z dnia 4 czerwca 2020 r.

zmieniające, w odniesieniu do okresu wcześniejszego informowania, rozporządzenie (UE) 2016/1036 w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej oraz rozporządzenie (UE) 2016/1037 w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 290 ust. 1,

uwzględniając rozporządzenie (UE) 2016/1036 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 1 i art. 23a,

uwzględniając rozporządzenie (UE) 2016/1037 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽²⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 1 i art. 32b,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 7 czerwca 2018 r. opublikowano rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/825 ⁽³⁾ zmieniające rozporządzenie (UE) 2016/1036 (zwane dalej „podstawowym rozporządzeniem antydumpingowym”) oraz rozporządzenie (UE) 2016/1037 (zwane dalej „podstawowym rozporządzeniem antysubsydyjnym”).
- (2) Aby zwiększyć przejrzystość i przewidywalność dochodzeń antydumpingowych i dotyczących cel wyrównawczych, strony, których będzie dotyczyć nałożenie tymczasowych środków antydumpingowych i wyrównawczych, a w szczególności importerów, należy powiadamiać o zbliżającym się nałożeniu takich środków. Ponadto, jeżeli w danym dochodzeniu nałożenie środków tymczasowych nie jest wskazane, strony należy odpowiednio wcześniej powiadomić o tym, że środki nie zostaną nałożone. W związku z tym wprowadzono trzytygodniowy okres wcześniejszego informowania.
- (3) Zgodnie z art. 7 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i art. 12 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego do dnia 9 czerwca 2020 r. Komisja musiała dokonać przeglądu, czy w okresie wcześniejszego informowania nastąpił znaczny wzrost przywozu i czy, jeżeli wzrost taki nastąpił, spowodował dodatkową szkodę dla przemysłu Unii pomimo możliwej rejestracji lub dostosowania wysokości marginesu szkody.
- (4) Na podstawie tego przeglądu Komisja jest zobowiązana do zmiany czasu trwania okresu wcześniejszego informowania na dwa tygodnie w przypadku wystąpienia znacznego wzrostu przywozu, który spowodował dodatkową szkodę, i na cztery tygodnie, jeżeli ten wzrost nie wystąpił.
- (5) Zgodnie z art. 7 ust. 1 i art. 23a ust. 2 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego oraz art. 12 ust. 1 i art. 32b ust. 2 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego przeprowadzenie wspomnianego przeglądu jest uprawnieniem, z którego Komisja może skorzystać tylko jeden raz.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/825 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniające rozporządzenie (UE) 2016/1036 w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej oraz rozporządzenie (UE) 2016/1037 w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 143 z 7.6.2018, s. 1).

- (6) Od czasu wejścia w życie rozporządzenia (UE) 2018/825 w dniu 8 czerwca 2018 r. Komisja wszczęła 19 dochodzeń (*) zgodnie z art. 5 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i sześć dochodzeń zgodnie z art. 10 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego.
- (7) Dwanaście z tych dochodzeń przeszło etap tymczasowy, a także dostępne były dla nich dane dotyczące przywozu w odniesieniu do okresu wcześniejszego informowania. Mogły one zatem zostać poddane analizie w celu zbadania, czy w okresie wcześniejszego informowania miał miejsce znaczny wzrost przywozu (²).
- (8) Liczba spraw, na których Komisja może oprzeć swoją ocenę tego, czy w okresie wcześniejszego informowania nastąpił znaczny wzrost przywozu, jest zatem – zgodnie z przewidywaniami sformułowanymi w trakcie prac nad rozporządzeniem (UE) 2018/825 – ograniczona. W sprawach tych zarysowuje się jednak wyraźna tendencja.
- (9) W sześciu z tych dwunastu dochodzeń Komisja podjęła decyzję o nałożeniu środków tymczasowych. W pozostałych sześciu dochodzeniach strony zostały poinformowane trzy tygodnie przed upływem terminu na wprowadzenie tymczasowych środków o tym, że Komisja nie zamierza takich środków wprowadzać.
- (10) Na podstawie danych statystycznych, których podsumowanie przedstawiono w tabeli 1 poniżej, Komisja ustaliła, że wielkość przywozu z państw, których dotyczyło postępowanie, do Unii wzrosła tylko w przypadku dwóch dochodzeń. W przypadku pozostałych dochodzeń nastąpił znaczny spadek.

Tabela 1

Wielkość przywozu dla danej sprawy

Nazwa i numer sprawy	Decyzja o nałożeniu środków tymczasowych	Państwo pochodzenia przywozu	Przywóz w OD (w tonach)	Przywóz w okresie wcześniejszego informowania (w tonach)	Wzrost przywozu
Mieszaniny mocznika i azotanu amonu (AD649)	Tak	Rosja	35 297	8 497	-76 %
		USA	42 700	0	-100 %
		Trinidad i Tobago	21 183	0	-100 %
		Ogółem	99 180	8 498	-91 %
Biodiesel (AS650)	Tak	Indonezja	29 693	24 045	-19 %
Felgi stalowe (AD652)	Tak	ChRL	13 763	914	-93 %
Materiały z włókna szklanego (AD653)	Nie	Egipt	882	4	-100 %
		ChRL	2 161	1 724	-20 %
		Ogółem	3 043	1 728	-43 %
Produkty z włókien szklanych ciągłych (AD655)	Nie	Egipt	8 295	3 076	-63 %
		Bahrajn	1 350	327	-76 %
		Ogółem	9 644	3 403	-65 %
Materiały z włókna szklanego (AS656)	Nie	Egipt	882	37	-96 %
		ChRL	2 161	2 500	16 %
		Ogółem	3 043	2 537	-17 %
Produkty z włókien szklanych ciągłych (AS657)	Tak	Egipt	8 295	11 574	38 %

Źródło: Eurostat, zweryfikowane dane dostarczone przez przemysł Unii, oraz baza danych „Surveillance II”.

(*) Komisja wykorzystuje metodę obliczania stosowaną przez WTO. Oznacza to, że jeżeli sprawa dotycząca tego samego produktu dotyczy przywozu z więcej niż jednego państwa, przywóz z każdego państwa objętego postępowaniem zalicza się do osobnego dochodzenia.

(²) Trzy sprawy (elementy drażnione pochodzące z Republiki Macedonii Północnej, Rosji i Turcji) zostały zakończone; w przypadku pozostałych 10 spraw albo niedawno zakończono etap tymczasowy, albo jeszcze nie, w związku z tym nie są dostępne wiarygodne dane statystyczne dotyczące okresu wcześniejszego informowania (stan na dzień 30 kwietnia 2020 r.).

- (11) W większości przypadków poddanych przeglądowi nie odnotowano znaczącego wzrostu przywozu. W jednym z dwóch przypadków, w których doszło do wzrostu przywozu, wzrost ten nie wynikał ponadto z wcześniejszego ujawnienia ustaleń, lecz z faktu, że Komisja nie nałożyła ceł tymczasowych. Istotnie, również w ramach poprzedniego systemu, nieobejmującego wcześniejszego informowania, przywóz mógł być wprowadzany na terytorium Unii bez konieczności uiszczenia należności celnych w momencie, gdy wszystkie zainteresowane strony nabyły pewność, że nie zostaną nałożone tymczasowe cła w związku z upływem obowiązującego terminu.
- (12) Zatem tylko w jednym przypadku odnotowano dalszy wzrost przywozu w okresie wcześniejszego informowania przed wprowadzeniem środków tymczasowych.
- (13) W związku z tym Komisja stwierdziła, że zasadniczo przywóz w okresie wcześniejszego informowania nie spowodował dodatkowej szkody dla przemysłu Unii. W związku z powyższym okres wcześniejszego informowania powinien zostać wydłużony do czterech tygodni.
- (14) Wobec braku innych szczegółowych przepisów przejściowych regulujących tę kwestię należy zaznaczyć, że wydłużony okres wcześniejszego informowania nie ma zastosowania do dochodzeń wszczętych w drodze zawiadomienia na podstawie art. 5 ust. 9 rozporządzenia (UE) 2016/1036 lub art. 10 ust. 11 rozporządzenia (UE) 2016/1037 przed datą publikacji niniejszego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Powinno to zagwarantować pewność prawa, dać zainteresowanym stronom odpowiednią możliwość dostosowania się do wygaśnięcia obowiązujących przepisów oraz wejścia w życie nowych przepisów, a także ułatwić skuteczne, uporządkowane i sprawiedliwe wdrożenie rozporządzeń (UE) 2016/1036 i (UE) 2016/1037.
- (15) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia (UE) 2016/1036 oraz (UE) 2016/1037,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Art. 19a rozporządzenia (UE) 2016/1036 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 19a

Informacje na etapie tymczasowym

1. Unijni producenci, importerzy i eksporterzy oraz ich reprezentatywne stowarzyszenia, jak również przedstawiciele kraju wywozu mogą wystąpić o informacje dotyczące planowanego nałożenia ceł tymczasowych. Wnioski o udzielenie takich informacji składane są na piśmie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Takie informacje przekazuje się tym stronom na cztery tygodnie przed nałożeniem ceł tymczasowych. W informacjach takich, z należytym uwzględnieniem konieczności przestrzegania obowiązku zachowania poufności, o którym mowa w art. 19, zawiera się: podsumowanie dotyczące zaproponowanych ceł przedstawiane jedynie do celów informacyjnych oraz szczegóły obliczeń dotyczących marginesu dumpingu i marginesu odpowiedniego do usunięcia szkody, jaką ponosi przemysł Unii. W terminie trzech dni roboczych od przekazania takich informacji strony mogą przedstawić uwagi dotyczące poprawności obliczeń.

2. Jeżeli planuje się kontynuowanie dochodzenia, jednak bez nakładania ceł tymczasowych, zainteresowane strony zostają powiadomione o nienakładaniu ceł na cztery tygodnie przed upływem terminu nałożenia ceł tymczasowych, o którym mowa w art. 7 ust. 1.”.

Artykuł 2

Art. 29a rozporządzenia (UE) 2016/1037 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 29a

Informacje na etapie tymczasowym

1. Unijni producenci, importerzy i eksporterzy oraz ich reprezentatywne stowarzyszenia, jak również kraj pochodzenia lub wywozu mogą wystąpić o informacje dotyczące planowanego nałożenia ceł tymczasowych. Wnioski o udzielenie takich informacji składane są na piśmie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Takie informacje przekazuje się tym stronom na cztery tygodnie przed nałożeniem ceł tymczasowych. W informacjach takich, z należytym uwzględnieniem konieczności przestrzegania obowiązku zachowania poufności, o którym mowa w art. 29, zawiera się: podsumowanie dotyczące zaproponowanych ceł przedstawiane jedynie do celów informacyjnych oraz szczegóły obliczeń dotyczących kwoty subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych i marginesu odpowiedniego do usunięcia szkody, jaką ponosi przemysł Unii. W terminie trzech dni roboczych od przekazania takich informacji strony mogą przedstawić uwagi dotyczące poprawności obliczeń.

2. Jeżeli planuje się kontynuowanie dochodzenia, jednak bez nakładania ceł tymczasowych, zainteresowane strony zostają powiadomione o nienakładaniu ceł na cztery tygodnie przed upływem terminu nałożenia ceł tymczasowych, o którym mowa w art. 12 ust. 1.”.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do wszystkich dochodzeń, w odniesieniu do których zawiadomienie o wszczęciu postępowania na podstawie art. 5 ust. 9 rozporządzenia (UE) 2016/1036 lub art. 10 ust. 11 rozporządzenia (UE) 2016/1037 zostało opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 czerwca 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/1174**z dnia 3 sierpnia 2020 r.****rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę „Ελαιόλαδο Μάκρης” (Elaiolado Makris) (ChNP)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 wniosek Grecji o rejestrację nazwy „Ελαιόλαδο Μάκρης” (Elaiolado Makris) został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾.
- (2) Do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, nazwę „Ελαιόλαδο Μάκρης” (Elaiolado Makris) należy zatem zarejestrować,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa „Ελαιόλαδο Μάκρης” (Elaiolado Makris) (ChNP) zostaje zarejestrowana.

Nazwa, o której mowa w akapicie pierwszym, określa produkt należący do klasy 1.5. Oleje i tłuszcze (masło, margaryna, oleje itd.), zgodnie z załącznikiem XI do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 668/2014 ⁽³⁾.*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 sierpnia 2020 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącą,
Janusz WOJCIECHOWSKI
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 102 z 30.3.2020, s. 13.

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 668/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 179 z 19.6.2014, s. 36).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/1175**z dnia 7 sierpnia 2020 r.****dotyczące zezwolenia na stosowanie jednowodnego chlorowodoru L-cysteiny wytwarzanego w drodze fermentacji przez *Escherichia coli* KCCM 80180 i *Escherichia coli* KCCM 80181 jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków zwierząt****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewidziano udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określono sposób uzasadniania i procedury udzielania takich zezwoleń.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 złożono wniosek o zezwolenie na stosowanie jednowodnego chlorowodoru L-cysteiny wytwarzanego w drodze fermentacji przez *Escherichia coli* KCCM 80180 i *Escherichia coli* KCCM 80181. Do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (3) Wniosek dotyczy zezwolenia na stosowanie jednowodnego chlorowodoru L-cysteiny wytwarzanego w drodze fermentacji przez *Escherichia coli* KCCM 80180 i *Escherichia coli* KCCM 80181 jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków zwierząt. Wnioskodawca wystąpił o zaklasyfikowanie tego dodatku w kategorii „dodatki sensoryczne”.
- (4) Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) w opinii z dnia 10 stycznia 2020 r. ⁽²⁾ stwierdził, że w proponowanych warunkach stosowania jednowodny chlorowodorek L-cysteiny wytwarzany w drodze fermentacji przez *Escherichia coli* KCCM 80180 i *Escherichia coli* KCCM 80181 nie ma niekorzystnego wpływu na zdrowie zwierząt, bezpieczeństwo konsumentów ani na środowisko. W swoich konkluzjach Rada uwzględniła również, że wnioskodawca proponuje, aby na etykiecie dodatku umieścić zwrot określający zagrożenie H335 („Może powodować podrażnienie dróg oddechowych”) na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 ⁽³⁾. W związku z tym Komisja uważa, że należy zastosować odpowiednie środki ochronne, aby zapobiec szkodliwym skutkom dla zdrowia ludzi, w szczególności w odniesieniu do użytkowników dodatku. Urząd stwierdził ponadto, że skoro przedmiotowa substancja jest stosowana w żywności, a jej funkcja w paszy jest taka sama jak w żywności, nie jest konieczne dalsze wykazywanie jej skuteczności w paszy.
- (5) Aby umożliwić ściślejszą kontrolę, należy wprowadzić pewne ograniczenia i warunki. W przypadku jednowodnego chlorowodoru L-cysteiny zalecana zawartość powinna być wskazana na etykiecie dodatku. W razie przekroczenia tej zawartości stosowne informacje powinny być podawane na etykietach premiksów.
- (6) Zdaniem Urzędu nie ma potrzeby wprowadzania szczegółowych wymogów dotyczących monitorowania po wprowadzeniu do obrotu. Urząd zweryfikował również sprawozdanie dotyczące metody analizy dodatków paszowych w paszy, przedłożone przez laboratorium referencyjne ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.
- (7) Ocena jednowodnego chlorowodoru L-cysteiny wytwarzanego w drodze fermentacji przez *Escherichia coli* KCCM 80180 oraz *Escherichia coli* KCCM 80181 dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie tej substancji, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (8) Fakt, że jednowodny chlorowodorek L-cysteiny wytwarzany w drodze fermentacji przez *Escherichia coli* KCCM 80180 i *Escherichia coli* KCCM 80181 nie jest dopuszczony do stosowania jako środek aromatyzujący w wodzie do pojenia, nie wyklucza jego stosowania w mieszankach paszowych podawanych z wodą.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.⁽²⁾ Dziennik EFSA 2020;18(2):6003.⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1).

- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Substancje wyszczególnione w załączniku, należące do kategorii „dodatki sensoryczne” i do grupy funkcjonalnej „substancje aromatyzujące”, zostają dopuszczone jako dodatki paszowe stosowane w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 sierpnia 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

_____

ZAŁĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Inne przepisy	Data ważności zezwolenia
						mg substancji czynnej/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			

Kategoria: dodatki sensoryczne. Grupa funkcjonalna: substancje aromatyzujące

2b920i	-	Jednowodny chlorowodorek L-cysteiny	<p><i>Skład dodatku</i> Jednowodny chlorowodorek L-cysteiny</p> <p><i>Charakterystyka substancji czynnej</i> Jednowodny chlorowodorek L-cysteiny Wytwarzany w drodze fermentacji przez <i>Escherichia coli</i> KCCM 80180 i <i>Escherichia coli</i> KCCM 80181 Czystość: minimum 98,5 % Wzór chemiczny: $C_3H_7NO_2S \cdot HCH_2O$. Numer CAS 7048-04-6 Nr FLAVIS 17.032</p> <p>Metoda analizy ⁽¹⁾ Do oznaczania jednowodnego chlorowodoru L-cysteiny w dodatku paszowym: — chromatografia jonowymienna z derywatyzacją pokolumnową i detekcją fotometryczną (IEC-VIS), Ph.Eur. 6.6-2.2.56-Method 1 Do oznaczania ilościowego jednowodnego chlorowodoru L-cysteiny w dodatku paszowym: — chromatografia jonowymienna z derywatyzacją pokolumnową i detekcją fotometryczną (IEC-VIS/FD) Do oznaczania ilościowego jednowodnego chlorowodoru L-cysteiny w premiksach:</p>	Wszystkie gatunki zwierząt	-	-	-	<ol style="list-style-type: none"> 1. Dodatek jest włączany do pasz w postaci premiksu. 2. W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksu należy wskazać warunki przechowywania oraz stabilność przy obróbce cieplnej. 3. Na etykiecie dodatku podaje się następujące informacje: „Zalecana maksymalna zawartość substancji czynnej w mieszance paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %: 25 mg/kg”. 4. Na etykietach premiksów należy wskazać grupę funkcjonalną, numer identyfikacyjny, nazwę i dodaną ilość substancji czynnej, jeżeli przekroczone następującą ilość substancji czynnej w mieszance paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %: 25 mg/kg. 5. Podmioty działające na rynku pasz ustanawiają procedury postępowania i środki organizacyjne dla użytkowników dodatku i premiksów, tak aby ograniczyć ewentualne zagrożenia związane z wdychaniem. Jeżeli takich zagrożeń nie można wyeliminować 	30.9.2030
--------	---	-------------------------------------	---	----------------------------	---	---	---	--	-----------

			<p>— chromatografia jonowymienna z derywatyzacją pokolumnową i detekcją fotometryczną (IEC-VIS), rozporządzenie Komisji (WE) nr 152/2009 (załącznik III, sekcja F)</p>					<p>lub ograniczyć do minimum za pomocą tych procedur i środków, dodatek i premiksy należy stosować przy użyciu środków ochrony indywidualnej, w tym ochrony dróg oddechowych.</p>	
--	--	--	--	--	--	--	--	---	--

(¹) Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem laboratorium referencyjnego: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/1176**z dnia 7 sierpnia 2020 r.****zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/1387 w odniesieniu do odroczenia dat rozpoczęcia stosowania niektórych środków w związku z pandemią COVID-19****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 z dnia 4 lipca 2018 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie lotnictwa cywilnego i utworzenia Agencji Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego oraz zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2111/2005, (WE) nr 1008/2008, (UE) nr 996/2010, (UE) nr 376/2014 i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE i 2014/53/UE, a także uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 552/2004 i (WE) nr 216/2008 i rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/91⁽¹⁾, w szczególności jego art. 31,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Środki wprowadzone w celu powstrzymania pandemii COVID-19 poważnie utrudniają państwom członkowskim i przemysłowi lotniczemu przygotowanie się do zastosowania niedawno przyjętych rozporządzeń wykonawczych w dziedzinie bezpieczeństwa lotniczego.
- (2) Ograniczenia w przemieszczaniu się oraz zmiany warunków pracy i dostępności pracowników w połączeniu z dodatkowym obciążeniem pracą koniecznym do zarządzania poważnymi negatywnymi skutkami pandemii COVID-19 dla wszystkich zainteresowanych stron stanowią przeszkodę w przygotowaniach do stosowania tych rozporządzeń wykonawczych.
- (3) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2019/1387⁽²⁾ ustanowiono nowe normy dotyczące obliczania osiągnięć samolotu podczas lądowania, mające zastosowanie od dnia 5 listopada 2020 r. W celu uniknięcia sytuacji, w której stosowanie tych norm – ze względu na dodatkowe wymogi operacyjne – utrudniłoby bezproblemowe wznowienie lotów w związku z wychodzeniem z pandemii COVID-19, ich stosowanie powinno zostać odroczone w celu umożliwienia właściwym organom i zainteresowanym stronom przygotowania się do ich wdrożenia.
- (4) Agencja Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego potwierdziła Komisji, że odroczenie stosowania przepisów, o których mowa w motywie 3, jest możliwe bez wywierania szkodliwego wpływu na bezpieczeństwo lotnicze, ponieważ przepisy te zawierają uproszczenia techniczne dla przemysłu, które mogą być najlepiej wdrażane w normalnym środowisku operacyjnym.
- (5) Celem natychmiastowego wsparcia organów krajowych i wszystkich zainteresowanych podmiotów w czasie trwania pandemii COVID-19 i aby umożliwić im zaplanowanie przygotowań do odroczonego zastosowania przedmiotowych przepisów, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 127 rozporządzenia (UE) 2018/1139,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 2 akapit trzeci rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/1387 datę „5 listopada 2020 r.” zastępuje się datą „12 sierpnia 2021 r.”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 212 z 22.8.2018, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1387 z dnia 1 sierpnia 2019 r. zmieniające rozporządzenie Komisji (UE) nr 965/2012 w odniesieniu do wymagań dotyczących obliczania osiągnięć samolotu podczas lądowania oraz standardów oceny stanu nawierzchni drogi startowej, aktualizacji informacji na temat niektórych elementów wyposażenia i wymogów bezpieczeństwa statku powietrznego oraz operacji wykonywanych bez zezwolenia na wykonywanie operacji o wydłużonym zasięgu (Dz.U. L 229 z 5.9.2019, s. 1).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 sierpnia 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/1177**z dnia 7 sierpnia 2020 r.****zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2020/469 w odniesieniu do odroczenia dat rozpoczęcia stosowania niektórych środków w związku z pandemią COVID-19****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 z dnia 4 lipca 2018 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie lotnictwa cywilnego i utworzenia Agencji Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego oraz zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2111/2005, (WE) nr 1008/2008, (UE) nr 996/2010, (UE) nr 376/2014 i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE i 2014/53/UE, a także uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 552/2004 i (WE) nr 216/2008 i rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/91 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 1 lit. c) i g), art. 43 ust. 1 lit. a) i f) oraz art. 44 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Środki wprowadzone w celu powstrzymania pandemii COVID-19 poważnie utrudniają państwom członkowskim i przemysłowi lotniczemu przygotowanie się do zastosowania niedawno przyjętych rozporządzeń wykonawczych w dziedzinie bezpieczeństwa lotniczego.
- (2) Ograniczenia w przemieszczaniu się oraz zmiany warunków pracy i dostępności pracowników w połączeniu z dodatkowym obciążeniem pracą koniecznym do zarządzania poważnymi negatywnymi skutkami pandemii COVID-19 dla wszystkich zainteresowanych stron stanowią przeszkodę w przygotowaniach do stosowania tych rozporządzeń wykonawczych.
- (3) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/469 ⁽²⁾ będzie się częściowo stosowało od dnia 5 listopada 2020 r. Dostosowanie wprowadzonych tym rozporządzeniem wykonawczym wspólnych wymogów sprawozdawczych i wymogów dotyczących formularzy SNOWTAM i METAR, zgodnie z normami i zalecanymi metodami postępowania Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO), jest utrudnione z powodu braku zasobów właściwych organów i operatorów spowodowanego pandemią COVID-19 – należy je zatem odroczyć, aby umożliwić właściwym organom i zainteresowanym stronom przygotowanie się do ich wdrożenia.
- (4) Agencja Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego potwierdziła Komisji, że odroczenie stosowania przepisów, o których mowa w motywie 3, jest możliwe bez wywierania szkodliwego wpływu na bezpieczeństwo lotnicze, ponieważ będzie ono bardzo ograniczone w czasie, a nowe środki mają na celu aktualizację mających już zastosowanie przepisów zgodnie z obowiązującymi normami i zalecanymi metodami postępowania ICAO.
- (5) Celem natychmiastowego wsparcia organów krajowych i wszystkich zainteresowanych podmiotów w czasie trwania pandemii COVID-19 i aby umożliwić im zaplanowanie przygotowań do odroczonego zastosowania przedmiotowych przepisów, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 127 rozporządzenia (UE) 2018/1139,

⁽¹⁾ Dz.U. L 212 z 22.8.2018, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/469 z dnia 14 lutego 2020 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 923/2012, rozporządzenie (UE) nr 139/2014 i rozporządzenie (UE) 2017/373 w odniesieniu do wymogów dotyczących zarządzania ruchem lotniczym/shużb żeglugi powietrznej, projektowania struktur przestrzeni powietrznej i jakości danych, bezpieczeństwa drogi startowej oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 73/2010 (Dz.U. L 104 z 3.4.2020, s. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Art. 5 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2020/469 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 27 stycznia 2022 r.

Następujące przepisy stosuje się od dnia 12 sierpnia 2021 r.:

- a) załącznik I pkt 10 lit. b);
- b) załącznik III pkt 6: Dodatek 3 – »FORMULARZ SNOWTAM«.

Załącznik III pkt 5 stosuje się od dnia 5 listopada 2020 r. z wyjątkiem pkt 5 ppkt (v): Dodatek 1 – »Szablon METAR«, który stosuje się od dnia 12 sierpnia 2021 r.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 sierpnia 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

DECYZJE

DECYZJA KOMISJI (UE) 2020/1178

z dnia 27 lipca 2020 r.

w sprawie przepisów krajowych notyfikowanych przez Królestwo Danii na podstawie art. 114 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej dotyczących zawartości kadmu w nawozach

(notyfikowana jako dokument nr C(2020) 4988)

(Jedynie tekst w języku duńskim jest autentyczny)

KOMISJA EUROPEJSKA,

Uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. FAKTY I PROCEDURA

- (1) W dniu 27 stycznia 2020 r. Królestwo Danii notyfikowało Komisji, na podstawie art. 114 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), swój zamiar utrzymania w mocy przepisów krajowych dotyczących zawartości kadmu w nawozach, które stanowią odstępstwo od rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1009 ⁽¹⁾.

1.1. Przepisy Unii

1.1.1. Art. 114 ust. 4 i 6 TFUE

- (2) Art. 114 ust. 4 i 6 TFUE stanowi:

„4. Jeżeli po przyjęciu środka harmonizującego przez Parlament Europejski i Radę, przez Radę lub przez Komisję, Państwo Członkowskie uzna za niezbędne utrzymanie przepisów krajowych uzasadnionych ważnymi względami określonymi w artykule 36 lub dotyczącymi ochrony środowiska, lub środowiska pracy, notyfikuje je Komisji, wskazując powody ich utrzymania.

[...]

6. W terminie 6 miesięcy od notyfikacji określonych w ustępach 4 [...] Komisja zatwierdza lub odrzuca przepisy krajowe, o których mowa, po sprawdzeniu, czy są one środkiem arbitralnej dyskryminacji lub ukrytym ograniczeniem w handlu między Państwami Członkowskimi i czy stanowią one przeszkodę w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego.

W przypadku braku decyzji Komisji w tym terminie przepisy krajowe określone w ustępach 4 [...] są uważane za zatwierdzone”.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1009 z dnia 5 czerwca 2019 r. ustanawiające przepisy dotyczące udostępniania na rynku produktów nawozowych UE, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 i (WE) nr 1107/2009 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 2003/2003 (Dz.U. L 170 z 25.6.2019, s. 1).

1.2. Przepisy harmonizujące w dziedzinie produktów nawozowych

1.2.1. Rozporządzenie (WE) nr 2003/2003

- (3) Rozporządzenie (WE) nr 2003/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾ stosuje się do produktów wprowadzanych do obrotu jako nawozy z oznakowaniem „nawóz WE”. Nawóz należący do typu nawozów ujętych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 i spełniający wymagania ustanowione w tym rozporządzeniu może być oznakowany jako „nawóz WE” i być przedmiotem swobodnego przepływu na rynku wewnętrznym.
- (4) W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 określono wyczerpujący wykaz typów nawozów objętych przepisami harmonizującymi. W odniesieniu do każdego typu nawozu istnieją szczegółowe wymogi dotyczące na przykład zawartości składników pokarmowych, rozpuszczalności składników pokarmowych lub metod przetwarzania.
- (5) Rozporządzenie (WE) nr 2003/2003 stosuje się głównie do nawozów nieorganicznych. W niektórych typach nawozów, których dotyczy rozporządzenie, zawartość fosforu wynosi co najmniej 5 % (m/m) w przeliczeniu na pięciotlenek fosforu (P₂O₅).
- (6) W art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 określono zasadę swobodnego obrotu nawozami WE na rynku wewnętrznym, wskazując, że państwa członkowskie nie mogą, na podstawie składu, oznakowania, etykietowania lub pakowania, czy innych wymagań zawartych w tym rozporządzeniu, zakazywać, ograniczać lub utrudniać wprowadzania do obrotu nawozów WE, które spełniają przepisy tego rozporządzenia.
- (7) W rozporządzeniu (WE) nr 2003/2003 nie określono wartości dopuszczalnych dla zawartości zanieczyszczeń w nawozach WE. W związku z tym, z kilkoma wyjątkami wynikającymi z decyzji Komisji przyjętych w zastosowaniu odpowiednich postanowień TFUE ⁽³⁾, nawozy WE o zawartości fosforu wynoszącej co najmniej 5 % P₂O₅ są przedmiotem swobodnego przepływu na rynku wewnętrznym niezależnie od zawartości kadmu w tych nawozach.
- (8) Powzięty przez Komisję zamiar zajęcia się kwestią niezamierzonej zawartości kadmu w nawozach mineralnych zapowiedziano już jednak w motywie 15 rozporządzenia (WE) nr 2003/2003. Zgodnie z tym motywem „Nawozy mogą być zanieczyszczone substancjami, które mogą stanowić potencjalne zagrożenie dla zdrowia ludzi i zwierząt oraz dla środowiska. Zgodnie z opinią Komitetu Naukowego ds. Toksyczności, Ekotoksyczności i Środowiska (SCTEE) Komisja zamierza zająć się kwestią niezamierzonej zawartości kadmu w nawozach mineralnych oraz, jeśli będzie to zasadne, przygotować projekt rozporządzenia, który zamierza przedstawić Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie. Podobna procedura zostanie, w razie potrzeby, przyjęta w stosunku do innych zanieczyszczeń”.

1.2.2. Rozporządzenie (UE) 2019/1009

- (9) W rozporządzeniu (UE) 2019/1009 określono przepisy harmonizujące dotyczące „produktów nawozowych UE”. Uchyła ono rozporządzenie (WE) nr 2003/2003 ze skutkiem od dnia 16 lipca 2022 r.
- (10) Produkty nawozowe UE są produktami nawozowymi, które w momencie udostępniania na rynku wewnętrznym mają oznakowanie CE. Produkt nawozowy UE musi spełniać wymogi określone w rozporządzeniu (UE) 2019/1009 dla odpowiedniej kategorii funkcji produktu („PFC”) oraz dla odpowiedniej kategorii lub odpowiednich kategorii materiału składowego i być etykietowany zgodnie z wymogami dotyczącymi etykietowania określonymi w tym rozporządzeniu. Istnieje siedem PFC produktów nawozowych UE, z których jedna dotyczy nawozów.
- (11) Rozporządzenie (UE) 2019/1009 obejmuje nawozy nieorganiczne w sposób bardziej ogólny niż załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 2003/2003, z zastrzeżeniem pewnych ogólnych wymogów dotyczących ich jakości i bezpieczeństwa. Ponadto rozporządzenie (UE) 2019/1009 ma zastosowanie do nawozów organicznych i nawozów organiczno-mineralnych, które nie są objęte zakresem przedmiotowym rozporządzenia (WE) nr 2003/2003.

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 2003/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. w sprawie nawozów (Dz.U. L 304 z 21.11.2003, s. 1).

⁽³⁾ Zob. decyzje Komisji z dnia 3 stycznia 2006 r.: 2006/347/WE w sprawie przepisów krajowych zgłoszonych przez Królestwo Szwecji na podstawie art. 95 ust. 4 Traktatu WE, dotyczących maksymalnej dopuszczalnej zawartości kadmu w nawozach, pkt 41 (Dz.U. L 129 z 17.5.2006, s. 19), 2006/348/WE w sprawie przepisów krajowych zgłoszonych przez Republikę Finlandii na podstawie art. 95 ust. 4 Traktatu WE, dotyczących maksymalnej dopuszczalnej zawartości kadmu w nawozach, pkt 40 (Dz.U. L 129 z 17.5.2006, s. 25) i 2006/349/WE w sprawie przepisów krajowych zgłoszonych przez Republikę Austrii na podstawie art. 95 ust. 4 Traktatu WE, dotyczących maksymalnej dopuszczalnej zawartości kadmu w nawozach (Dz.U. L 129 z 17.5.2006, s. 31).

- (12) W sekcji PFC 1(B) pkt 3 lit. a) ppkt (ii) i w sekcji PFC 1(C)(I) pkt 2 lit. a) ppkt (ii) w załączniku I do rozporządzenia (UE) 2019/1009 wprowadzono na szczeblu Unii pojęcie „nawozów fosforowych” dla nawozów organiczno-mineralnych lub nieorganicznych nawozów makroskładnikowych, w których zawartość fosforu wynosi co najmniej 5 % (m/m) w przeliczeniu na P_2O_5 .
- (13) W rozporządzeniu tym określono, po raz pierwszy na szczeblu Unii, wartości dopuszczalne dla zawartości zanieczyszczeń w produktach nawozowych UE. W przypadku nawozów fosforowych wartość dopuszczalna dla zawartości kadmu wynosi 60 mg/kg P_2O_5 . W przypadku innych nawozów zastosowanie mają inne wartości dopuszczalne, które wyrażono nie jako mg/kg P_2O_5 , ale jako mg/kg suchej masy całego produktu ze wszystkimi jego składnikami.
- (14) Zasada swobodnego przepływu jest zapisana w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/1009, zgodnie z którym państwa członkowskie nie mogą utrudniać – ze względów dotyczących składu, etykietowania lub innych aspektów objętych niniejszym rozporządzeniem – udostępniania na rynku produktów nawozowych UE zgodnych z tym rozporządzeniem. Jednak zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2019/1009 państwo członkowskie, które w dniu 14 lipca 2019 r. korzysta z odstępstwa od rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 w odniesieniu do zawartości kadmu w nawozach przyznanego zgodnie z art. 114 ust. 4 TFUE, może nadal stosować do produktów nawozowych UE krajowe wartości dopuszczalne dla zawartości kadmu w nawozach fosforowych, dopóki na poziomie Unii nie zaczną być stosowane zharmonizowane wartości dopuszczalne dla zawartości kadmu w nawozach fosforowych, które będą nie większe niż dopuszczalne wartości mające zastosowanie w danym państwie członkowskim w dniu 14 lipca 2019 r.
- (15) Ponadto do dnia 16 lipca 2026 r. Komisja ma obowiązek dokonania przeglądu wartości dopuszczalnych dla zawartości kadmu w nawozach fosforowych w celu oceny możliwości obniżenia tych wartości do odpowiednio niższego poziomu. Komisja musi wziąć przy tym pod uwagę czynniki środowiskowe, w szczególności w kontekście warunków glebowych i klimatycznych, a także czynniki zdrowotne i społeczno-ekonomiczne, w tym względy bezpieczeństwa dostaw.

1.2.3. System fakultatywny

- (16) Unijny rynek produktów nawozowych jest zharmonizowany jedynie częściowo.
- (17) Celem rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 jest zapewnienie swobodnego obrotu nawozami WE na rynku wewnętrznym. Rozporządzenie to nie ma jednak wpływu na tak zwane „nawozy krajowe” wprowadzane do obrotu w państwach członkowskich zgodnie z przepisami krajowymi. Producenci mogą podjąć decyzję o wprowadzeniu nawozu do obrotu jako „nawozu WE” lub jako „nawozu krajowego”.
- (18) W rozporządzeniu (UE) 2019/1009 system fakultatywny pozostawiono niezmieniony. Zapewnia ono zatem swobodny przepływ produktów nawozowych UE na rynku wewnętrznym i nadal umożliwia wprowadzanie do obrotu krajowych produktów nawozowych. Wybór należy do producenta.
- (19) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2003/2003 i rozporządzeniem (UE) 2019/1009 państwa członkowskie nie mogą utrudniać udostępniania na rynku odpowiednio zgodnych nawozów WE i produktów nawozowych UE ze względów dotyczących między innymi zawartości kadmu.
- (20) Państwa członkowskie mogą jednak utrzymać lub wprowadzić wszelkie wartości dopuszczalne, jakie uznają za właściwe, dla zawartości zanieczyszczeń w krajowych produktach nawozowych, które to produkty nie są objęte zakresem rozporządzenia (UE) 2019/1009. Każde państwo członkowskie jest w mniejszym lub większym stopniu zagrożone ryzykiem, jakie akumulacja kadmu stanowi dla długotrwałego zrównoważonego rozwoju produkcji roślinnej. Większość państw członkowskich wprowadziła już przepisy ograniczające zawartość kadmu w krajowych produktach nawozowych w celu ograniczenia emisji kadmu do środowiska i tym samym narażenia ludzi na kadm. Niniejsza decyzja nie dotyczy tego rodzaju przepisów.
- (21) W związku z tym unijne przepisy harmonizujące współistnieją z krajowymi przepisami mającymi zastosowanie do produktów nawozowych.

1.3. Notyfikowane przepisy krajowe

- (22) Przepisy krajowe notyfikowane przez Królestwo Danii („notyfikowane przepisy krajowe”) są zawarte w zarządzeniu nr 223 z dnia 5 kwietnia 1989 r. w sprawie zawartości kadmu w nawozach zawierających fosfor (zwanym dalej „zarządzeniem”), zgodnie z którym obecna wartość dopuszczalna ma zastosowanie od 1998 r.

- (23) Zarządzenie to reguluje sprzedaż do celów wykorzystania w Danii. Określono w nim wartość dopuszczalną dla zawartości kadmu w nawozach sztucznych otrzymywanych z fosforytu, w których całkowita zawartość fosforu (P) wynosi co najmniej 1 % wagowo. Zawartość fosforu (P) wynosząca 1 % wagowo jest równa 2,3 % (m/m) w przeliczeniu na P_2O_5 . Wartość dopuszczalna dla zawartości kadmu w tych nawozach wynosi 110 mg Cd/kg fosforu (P), co odpowiada 48 mg Cd/kg P_2O_5 . W przypadku nawozów innych niż nawozy sztuczne otrzymywane z fosforytu, w których całkowita zawartość fosforu wynosi co najmniej 2,3 % (m/m) w przeliczeniu na P_2O_5 , w zarządzeniu nie określono limitu dla kadmu.
- (24) Królestwo Danii stosuje wartość dopuszczalną określoną w zarządzeniu zarówno do nawozów krajowych, jak i do nawozów zharmonizowanych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2003/2003. Zarządzenie, które obowiązuje w Danii od 1989 r., nie zostało notyfikowane Komisji przez Królestwo Danii zgodnie z art. 114 TFUE lub poprzednimi wersjami postanowienia tego Traktatu (*) w odniesieniu do rozporządzenia (WE) nr 2003/2003. W obecnej notyfikacji związanej z rozporządzeniem (UE) 2019/1009 Królestwo Danii zwróciło jednak uwagę, że notyfikowało Komisji projekt zarządzenia w dniu 19 stycznia 1988 r. zgodnie z dyrektywą Rady 83/189/EWG (†) oraz że zwiększyło planowaną krajową wartość dopuszczalną przed przyjęciem zarządzenia, aby uwzględnić zastrzeżenia zgłoszone przez trzy inne państwa członkowskie w następstwie tej notyfikacji.
- (25) W drodze wspomnianej notyfikacji Królestwo Danii zwróciło się do Komisji o zatwierdzenie stosowania notyfikowanych przepisów krajowych do nawozów sztucznych otrzymywanych z fosforytu, w których całkowita zawartość fosforu wynosi co najmniej 2,3 % (m/m) w przeliczeniu na P_2O_5 tytułem odstępstwa od limitów zawartości kadmu określonych w rozporządzeniu (UE) 2019/1009. Innymi słowy Królestwo Danii zamierza stosować krajowy limit zawartości kadmu zarówno do nawozów fosforowych, jak i do niektórych innych nawozów uregulowanych w tym rozporządzeniu. Obecna notyfikacja nie zawiera wniosku o zatwierdzenie odstępstwa od rozporządzenia (WE) nr 2003/2003.

1.4. Procedura

- (26) Pismem z dnia 27 stycznia 2020 r., zarejestrowanym w dniu 29 stycznia 2020 r., Królestwo Danii notyfikowało Komisji zamiar utrzymania w mocy przepisów krajowych dotyczących zawartości kadmu w nawozach sztucznych otrzymywanych z fosforytu, w których całkowita zawartość fosforu wynosi co najmniej 2,3 % (m/m) w przeliczeniu na P_2O_5 , które stanowią odstępstwo od rozporządzenia (UE) 2019/1009. Zgodnie z art. 114 ust. 4 w związku z art. 36 TFUE uzasadnienie przedstawione przez Królestwo Danii opiera się na ważnych względach związanych z ochroną zdrowia ludzkiego i środowiska przed narażeniem na kadm w środowisku.
- (27) Pismem z dnia 30 stycznia 2020 r. Komisja potwierdziła otrzymanie notyfikacji i poinformowała Królestwo Danii, że sześciomiesięczny termin przewidziany na jej analizę zgodnie z art. 114 ust. 6 TFUE upływa dnia 30 lipca 2020 r.
- (28) Na poparcie swojej notyfikacji na podstawie art. 114 ust. 4 TFUE Królestwo Danii przedłożyło Komisji dodatkowe informacje w dniu 31 marca 2020 r. Informacje te zawierają pewne wyjaśnienia dotyczące zakresu przedmiotowego krajowych przepisów, które Królestwo Danii zamierza utrzymać, a także szczegółowe dane na temat rynku nawozów w Danii.
- (29) Za pośrednictwem dodatkowych informacji Królestwo Danii wyjaśniło między innymi, że główny problem, którego rozwiązanie mają na celu notyfikowane przepisy krajowe i który jest zarazem głównym tematem, na jakim skupiono się w ocenie naukowej przedstawionej w duńskiej notyfikacji, dotyczy nieorganicznych nawozów mineralnych o wysokiej zawartości fosforu, ponieważ z tymi właśnie nawozami związany jest największy ładunek kadmu z nawozów, oraz że podobne obawy towarzyszą nawozom organiczno-mineralnym o wysokiej zawartości nieorganicznego fosforu mineralnego. Królestwo Danii stwierdziło również, że byłoby gotowe rozważyć możliwości informowania lub zmiany przepisów w odniesieniu do kategorii funkcji produktów i wartości dopuszczalnych zawartych w rozporządzeniu (UE) 2019/1009.
- (30) Ponadto Komisja opublikowała informację dotyczącą przedmiotowej notyfikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (‡), aby poinformować zainteresowane strony o przepisach krajowych Królestwa Danii oraz o podstawach, na które powołano się w notyfikacji. W następstwie publikacji tej informacji nie otrzymano żadnych uwag.

(*) W szczególności art. 95 (ex. 100a) Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (wersja skonsolidowana z 2002 r.) (Dz.U. C 325 z 24.12.2002, s. 33).

(†) Dyrektywa Rady 83/189/EWG z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i uregulowań technicznych (Dz.U. L 109 z 26.4.1983, s. 8).

(‡) Dz.U. C 124 z 17.4.2020, s. 19.

- (31) Pismem z dnia 6 kwietnia 2020 r. Komisja również poinformowała pozostałe państwa członkowskie o notyfikacji i dała im możliwość zgłaszania uwag w tej sprawie w ciągu 30 dni. W wyznaczonym terminie Komisja otrzymała uwagi od Belgii, Republiki Słowackiej, Węgier i Malty. Wspomniane trzy pierwsze państwa członkowskie stwierdziły, że nie mają żadnych uwag dotyczących notyfikacji. Malta stwierdziła, że nie ma żadnych zastrzeżeń wobec utrzymania przez Królestwo Danii krajowych wartości dopuszczalnych dla zawartości kadmu w nawozach.

2. OCENA

- (32) Tytułem uwagi wstępnej Komisja zauważa, że z orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej („Trybunał”) wyraźnie wynika, że celem procedury określonej w art. 114 ust. 4–6 TFUE jest zapewnienie, by żadne państwo członkowskie nie mogło stosować przepisów krajowych stanowiących odstępstwo od zharmonizowanych przepisów bez uzyskania potwierdzenia ze strony Komisji. Państwo członkowskie nie ma prawa stosować przepisów krajowych jednostronnie bez ich uprzedniej notyfikacji i bez uzyskania zatwierdzającej je decyzji Komisji⁽⁷⁾.
- (33) Komisja zauważa również, że art. 3 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2019/1009 ma zastosowanie wyłącznie do odstępstw od art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 przyznanych przed dniem 14 lipca 2019 r. na podstawie notyfikacji dokonanych zgodnie z art. 114 ust. 4 TFUE.
- (34) Komisja uważa, że wspomniana powyżej notyfikacja projektu zarządzenia dokonana przez Królestwo Danii zgodnie z dyrektywą 83/189/EWG w dniu 19 stycznia 1988 r. nie jest porównywalna z procedurą przewidzianą w art. 114 ust. 4–6 TFUE, ponieważ celem tej pierwszej procedury jest zapobieganie powstawaniu barier technicznych w handlu, a nie uzyskanie odstępstwa od unijnego środka harmonizującego w odniesieniu do istniejących przepisów krajowych. W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, że Królestwo Danii nie notyfikowało zarządzenia zgodnie z art. 114 TFUE przed dniem 14 lipca 2019 r., a Komisja nie zatwierdziła tego zarządzenia.
- (35) W związku z tym Królestwu Danii nie przysługuje odstępstwo od art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2003/2003. Nie może zatem korzystać również z art. 3 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2019/1009.

2.1. Dopuszczalność

- (36) Zgodnie z art. 114 ust. 4 i 6 TFUE po przyjęciu środka harmonizującego państwo członkowskie może utrzymać swoje bardziej rygorystyczne przepisy krajowe uzasadnione ważnymi względami określonymi w art. 36 TFUE lub dotyczącymi ochrony środowiska lub środowiska pracy, pod warunkiem że notyfikuje je Komisji, a Komisja takie środki zatwierdzi.
- (37) Aby ustalić dopuszczalność notyfikacji, Komisja musi ocenić, czy przedmiotowe notyfikowane przepisy krajowe stanowią wcześniej istniejący środek stanowiący odstępstwo od nowo wprowadzonego unijnego przepisu harmonizującego oraz czy są bardziej rygorystyczne.
- (38) Zarządzenie obowiązuje w Danii od 1989 r. W związku z tym obowiązywało już zasadniczo w czasie przyjęcia rozporządzenia (UE) 2019/1009.

2.1.1. Wcześniejsze obowiązywanie notyfikowanych przepisów krajowych

- (39) Istnieją dwa czynniki, które należy zbadać, aby ustalić, czy notyfikowane przepisy krajowe wprowadzone w 1989 r. i obowiązujące w obecnej formie od 1998 r. można uznać – do celów art. 114 ust. 4 TFUE – za obowiązujące wcześniej.
- (40) Po pierwsze, rozporządzenie (UE) 2019/1009 zastąpi rozporządzenie (WE) nr 2003/2003, które z kolei zastąpiło dyrektywę obowiązującą powszechnie w odniesieniu do nawozów w czasie wprowadzenia notyfikowanych przepisów krajowych, tj. dyrektywę Rady 76/116/EWG⁽⁸⁾.
- (41) Powstaje zatem pytanie, czy można uznać, że notyfikowane przepisy krajowe są utrzymane w mocy i podlegają notyfikacji Komisji zgodnie z art. 114 ust. 4 TFUE w odniesieniu do rozporządzenia (UE) 2019/1009, mając równocześnie na uwadze harmonizację ustanowioną w dyrektywie 76/116/EWG i w rozporządzeniu (WE) nr 2003/2003.

⁽⁷⁾ Sprawa C-41/93, Republika Francuska przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, pkt 23–30.

⁽⁸⁾ Dyrektywa Rady 76/116/EWG z dnia 18 grudnia 1975 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do nawozów (Dz.U. L 24 z 30.1.1976, s. 21).

- (42) Z jednej strony art. 3 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2019/1009 rozszerza wcześniejsze odstępstwa od art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 na art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/1009, umożliwiając tym samym, by istniejące środki krajowe, które obowiązują zgodnie z prawem – na podstawie notyfikacji przewidzianych w art. 114 ust. 4 TFUE i decyzji Komisji, o których mowa w art. 114 ust. 6 TFUE – w odniesieniu do nawozów objętych zakresem harmonizacji przewidzianej w rozporządzeniu (WE) nr 2003/2003, obowiązywały również w odniesieniu do produktów nawozowych UE, które będą po raz pierwszy objęte niedawno rozszerzonym zakresem harmonizacji na mocy rozporządzenia (UE) 2019/1009. Potwierdza to, że rozporządzenie (UE) 2019/1009 stanowi kontynuację harmonizacji wynikającej z rozporządzenia (WE) nr 2003/2003.
- (43) Z drugiej strony motyw 11 rozporządzenia (UE) 2019/1009 stanowi potwierdzenie, że prawodawca, parafrazując brzmienie art. 114 ust. 4 TFUE, uznał, że rozporządzenie (UE) 2019/1009 należy uwzględnić do celów ocen przewidzianych w art. 114 ust. 4 TFUE:

„W kilku państwach członkowskich istnieją krajowe przepisy ograniczające obecność kadmu w nawozach fosforowych wprowadzone ze względu na ochronę zdrowia ludzi i ochronę środowiska. Jeżeli państwo członkowskie uzna za konieczne utrzymanie takich przepisów krajowych po przyjęciu zharmonizowanych wartości dopuszczalnych na podstawie niniejszego rozporządzenia oraz do czasu gdy zharmonizowane wartości dopuszczalne nie będą równe obowiązującym krajowym wartościom dopuszczalnym lub niższe od nich, powinno ono notyfikować te wartości Komisji zgodnie z art. 114 ust. 4 TFUE. Ponadto, zgodnie z art. 114 ust. 5 TFUE, jeżeli państwo członkowskie uzna za konieczne wprowadzenie nowych przepisów krajowych, na przykład przepisów ograniczających zawartość kadmu w nawozach fosforowych, w oparciu o nowe dowody naukowe dotyczące ochrony środowiska lub środowiska pracy ze względu na specyficzny problem tego państwa członkowskiego, który pojawił się po przyjęciu niniejszego rozporządzenia, państwo to powinno notyfikować Komisji przewidywane przepisy oraz powody ich wprowadzenia [...]”.

- (44) Interpretację tę potwierdza dodatkowo różnica w systemie regulacyjnym i zakresie przedmiotowym rozporządzenia (UE) 2019/1009 w porównaniu z dyrektywą 76/116/EWG i rozporządzeniem (WE) nr 2003/2003, jak również fakt, że rozporządzeniem (UE) 2019/1009 po raz pierwszy wprowadzono zharmonizowaną wartość dopuszczalną dla kadmu.
- (45) Można również zauważyć, że w poprzednich sprawach, w których nowy środek harmonizujący zastępował istniejący, Trybunał odniósł się jedynie do nowo przyjętego środka harmonizującego jako do tego, który należy uwzględnić do celów oceny na podstawie art. 114 ust. 4 TFUE^(*).
- (46) Podsumowując, ponieważ rozporządzenie (UE) 2019/1009 jest środkiem harmonizującym, który należy rozważyć do celów notyfikowanych przepisów krajowych na podstawie art. 114 ust. 4 TFUE, zadaniem Komisji jest ustalenie, czy notyfikowane przepisy krajowe istniały przed tym rozporządzeniem, zgodnie z wymogiem art. 114 ust. 4 TFUE.
- (47) Po drugie, notyfikowane przepisy krajowe nigdy wcześniej nie zostały notyfikowane Komisji na podstawie art. 114 TFUE ani poprzedzających go przepisów, ani jako odstępstwo od dyrektywy 76/116/EWG, ani jako odstępstwo od rozporządzenia (WE) nr 2003/2003.
- (48) W związku z tym pojawia się pytanie, czy można je jednak uznać za istniejące przed rozporządzeniem (UE) 2019/1009 do celów art. 114 ust. 4 TFUE, a nie za nowe przepisy krajowe, które należy notyfikować zgodnie z art. 114 ust. 5 TFUE. Aby określić tę kwestię, należy przyjrzeć się, jakiemu celowi służy rozróżnienie między art. 114 ust. 4 a art. 114 ust. 5 TFUE.
- (49) Rozróżnienie to zostało uwzględnione w orzecznictwie Trybunału. W sprawie C-3/00 Dania przeciwko Komisji Trybunał stwierdził w odniesieniu do art. 95 Traktatu WE, który odpowiada art. 114 TFUE:

„Różnica między dwiema sytuacjami przewidzianymi w art. 95 polega na tym, że w pierwszej z nich przepisy krajowe poprzedzają środek harmonizujący. Są one zatem znane prawodawcy wspólnotowemu, ale prawodawca ten nie może się nimi kierować lub nie stara się nimi kierować do celów harmonizacji. W związku z tym uznaje się za dopuszczalne, aby państwo członkowskie wnioskowało o utrzymanie w mocy swoich własnych przepisów. W tym celu Traktat WE wymaga, aby takie przepisy krajowe były uzasadnione ważnymi względami określonymi w art. 30 Traktatu WE lub odnoszącymi się do ochrony środowiska naturalnego lub środowiska pracy. Natomiast w drugiej sytuacji bardziej prawdopodobne jest, że przyjęcie nowych przepisów krajowych zagrozi harmonizacji. Przy opracowywaniu środka harmonizującego instytucje wspólnotowe z definicji nie mogły wziąć pod uwagę tekstu krajo-

(*) Zob. sprawa C-360/14 P, Niemcy przeciwko Komisji Europejskiej.

wego. W takim przypadku wymogi, o których mowa w art. 30 Traktatu WE, nie są brane pod uwagę, a dopuszczalne są jedynie względy związane z ochroną środowiska naturalnego lub środowiska pracy, pod warunkiem że państwo członkowskie przedstawi nowe dowody naukowe i że potrzeba wprowadzenia nowych przepisów krajowych wynika z problemu charakterystycznego dla danego państwa członkowskiego, który pojawił się po przyjęciu środka harmonizującego”⁽¹⁰⁾.

- (50) W świetle przytoczonego orzecznictwa należy uznać, że celem rozróżnienia między art. 114 ust. 4 a art. 114 ust. 5 TFUE jest nałożenie wyższych wymogów w odniesieniu do uzasadnienia w przypadkach, w których istnieje większe prawdopodobieństwo, że harmonizacja będzie zagrożona, ponieważ dany przepis krajowy nie był znany prawodawcy w chwili przyjęcia środka zharmonizowanego i w związku z tym nie został uwzględniony przy opracowywaniu tego środka harmonizującego.
- (51) Jak już ustalono, notyfikowane przepisy krajowe obowiązują w ich obecnym kształcie od 1998 r. W związku z tym obowiązywały one w czasie sporządzania rozporządzenia (UE) 2019/1009, a zatem były wcześniejsze od tego rozporządzenia.
- (52) Ponadto z oceny skutków towarzyszącej wnioskowi dotyczącemu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady określającego zasady udostępniania na rynku produktów nawozowych z oznakowaniem CE⁽¹¹⁾ jasno wynika, że prawodawca unijny znał notyfikowane przepisy krajowe podczas sporządzania rozporządzenia (UE) 2019/1009.
- (53) Można zatem stwierdzić, że notyfikowane przepisy krajowe stanowią wcześniej istniejący środek będący odstępstwem od nowo wprowadzonego przepisu harmonizującego.

2.1.2. Rygoryzm notyfikowanych przepisów krajowych w odniesieniu do rozporządzenia (UE) 2019/1009

- (54) W odniesieniu do kwestii, czy notyfikowane przepisy krajowe są również bardziej rygorystyczne niż nowo wprowadzony przepis harmonizujący, Komisja zauważa, że chociaż Królestwo Danii zamierza stosować krajowe dopuszczalne wartości kadmu zarówno w odniesieniu do nawozów fosforowych, o których mowa w sekcji PFC 1(B) pkt 3 lit. a) ppkt (ii) oraz sekcji PFC 1(C)(I) pkt 2 lit. a) ppkt (ii) w części II załącznika I do rozporządzenia (UE) 2019/1009, jak i do niektórych innych nawozów regulowanych na podstawie tego rozporządzenia, to główne obawy, które notyfikowane przepisy krajowe mają rozwiązać, dotyczą dawnej kategorii nawozów, czyli nawozów nieorganicznych i nawozów organiczno-mineralnych o wysokiej zawartości fosforu.
- (55) Komisja zauważa również, że tylko w przypadku nawozów fosforowych wartość dopuszczalna kadmu w Danii i wartość dopuszczalna określona w rozporządzeniu (UE) 2019/1009 są wyrażone w oparciu o ten sam mianownik, tj. kg P₂O₅, a nie kg suchej masy całego produktu ze wszystkimi jego składnikami.
- (56) Innymi słowy, bez znajomości dokładnego składu każdego produktu tylko w przypadku nawozów fosforowych możliwe jest porównanie poziomu ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska opartego na duńskiej dopuszczalnej zawartości kadmu z poziomem zharmonizowanej dopuszczalnej zawartości kadmu. Ponadto nawozy fosforowe są zdecydowanie najbardziej istotnymi produktami objętymi notyfikowanymi przepisami krajowymi. Z tego względu do celów oceny, czy notyfikowane przepisy krajowe są bardziej rygorystyczne i zapewniają większą ochronę niż nowo wprowadzony przepis harmonizujący, Komisja może porównać oba zestawy przepisów jedynie w odniesieniu do nawozów fosforowych.
- (57) Dopuszczalna zawartość kadmu w nawozach fosforowych określona w sekcji PFC 1(B) pkt 3 lit. a) ppkt (ii) i sekcji PFC 1(C)(I) pkt 2 lit. a) ppkt (ii) w części II załącznika I do rozporządzenia (UE) 2019/1009 wynosi 60 mg/kg P₂O₅. Z drugiej strony, dopuszczalna zawartość kadmu określona w notyfikowanych przepisach krajowych wynosi 48 mg/kg P₂O₅.
- (58) Notyfikowane przepisy krajowe są zatem bardziej rygorystyczne i zapewniają większą ochronę niż przepisy rozporządzenia (UE) 2019/1009, przynajmniej w zakresie, w jakim mają zastosowanie do nawozów fosforowych, o których mowa w tym rozporządzeniu.
- (59) W związku z powyższym Komisja uważa, że notyfikacja przedłożona przez Królestwo Danii jest dopuszczalna na podstawie art. 114 ust. 4 TFUE, przynajmniej w zakresie, w jakim dotyczy ona nawozów fosforowych, o których mowa w rozporządzeniu (UE) 2019/1009.

⁽¹⁰⁾ Sprawa C-3/00, Dania przeciwko Komisji, pkt 58. Dodatkowo potwierdzone np. w sprawie T-234/04, Królestwo Niderlandów przeciwko Komisji, pkt 58; w sprawach połączonych T-366/03 i T-235/04, Land Oberösterreich i Austria przeciwko Komisji, pkt 62; oraz w sprawie C-512/99, Niemcy przeciwko Komisji, pkt 41.

⁽¹¹⁾ Zob. ocena skutków towarzysząca wnioskowi Komisji, poświęcona w szczególności dopuszczalnej zawartości kadmu; SWD(2016) 64 final, część 2/2; <https://ec.europa.eu/transparency/regdoc/rep/10102/2016/EN/SWD-2016-64-F1-EN-MAIN-PART-2.PDF>; zob. w szczególności s. 5, 6, 25, 28, 29 i 32 oraz załącznik I.

2.2. Ocena rzeczowa

- (60) Zgodnie z art. 114 ust. 4 i art. 114 ust. 6 akapit pierwszy TFUE Komisja musi ustalić, czy wszystkie wymienione w tym artykule warunki umożliwiające państwu członkowskiemu utrzymanie przepisów krajowych stanowiących odstępstwo od unijnego środka harmonizującego zostały spełnione.
- (61) W szczególności Komisja musi ocenić, czy notyfikowane przepisy krajowe są uzasadnione ważnymi względami określonymi w art. 36 TFUE lub są związane z ochroną środowiska naturalnego bądź środowiska pracy i nie wykraczają poza zakres konieczny do osiągnięcia zasadnego zamierzonego celu. Ponadto jeśli Komisja uzna, że przepisy krajowe spełniają powyższe warunki, musi sprawdzić, zgodnie z art. 114 ust. 6 TFUE, czy przepisy krajowe stanowią środek arbitralnej dyskryminacji lub ukryte ograniczenie w handlu między państwami członkowskimi i czy nie stanowią przeszkody w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego.
- (62) W świetle ram czasowych ustanowionych w art. 114 ust. 6 TFUE przy rozpatrywaniu zasadności przepisów krajowych notyfikowanych na podstawie art. 114 ust. 4 TFUE Komisja musi opierać się na argumentach przedłożonych przez państwo członkowskie dokonujące notyfikacji. Ciężar dowodu spoczywa na dokonującym notyfikacji państwie członkowskim, które chce utrzymać krajowe środki.
- (63) Jeśli jednak Komisja znajduje się w posiadaniu informacji, w świetle których konieczny może być przegląd unijnego środka harmonizującego, od którego notyfikowane przepisy krajowe stanowią odstępstwo, może je w takim przypadku uwzględnić przy ocenie notyfikowanych przepisów krajowych.

2.2.1. Stanowisko Królestwa Danii

- (64) Określona w Danii wartość dopuszczalna kadmu w nawozach sztucznych otrzymywanych z fosforytu o całkowitej zawartości fosforu wynoszącej co najmniej 2,3 % (m/m) w przeliczeniu na P_2O_5 jest uzasadniona ochroną zdrowia ludzkiego i środowiska przed narażeniem na kadm obecny w środowisku.
- (65) W notyfikacji przedłożonej Komisji Królestwo Danii stwierdza, że notyfikowane przepisy krajowe stosuje od 1989 r. Obecnie obowiązująca wartość dopuszczalna jest stosowana od 1998 r. Notyfikowane przepisy krajowe zostały wprowadzone w celu zmniejszenia zanieczyszczenia gruntów rolnych, na które zwrócono uwagę w sporządzonym przez Narodowy Instytut Żywności Uniwersytetu Technicznego w Danii („DTU Fødevareinstituttet”) sprawozdaniu krajowym „Zanieczyszczenie kadmem – sprawozdanie na temat stosowania, występowania i niekorzystnego wpływu kadmu w Danii” z 1980 r. W świetle ustaleń wskazujących, że kadm stale gromadzi się w glebach rolnych w Danii, w sprawozdaniu zalecono zmniejszenie zawartości kadmu w nawozach, ponieważ takie zmniejszenie mogłoby doprowadzić do znacznego zmniejszenia zanieczyszczenia gruntów rolnych.
- (66) Wskazując na fakt, że skala narażenia na kadm i jego wprowadzania do gleb rolnych jest zasadniczo niższa w Danii niż średnia unijna, Królestwo Danii jest zdania, że środki zastosowane, by zapewnić osiągnięcie celu, jakimi przyświecają notyfikowane przepisy krajowe, okazały się skuteczne. Dlatego też, aby zapewnić ochronę zdrowia ludzkiego i środowiska również w przyszłości, Królestwo Danii twierdzi, że na podstawie rozporządzenia (UE) 2019/1009 powinno utrzymać na swoim terytorium obniżony poziom narażenia. Ponadto w swojej notyfikacji skierowanej do Komisji Królestwo Danii przeanalizowało spodziewany krajowy wpływ zastosowania wartości dopuszczalnej w wysokości 60 mg/kg P_2O_5 określonej w rozporządzeniu (UE) 2019/1009. Ta wartość dopuszczalna wzbudziła poważne obawy w odniesieniu do ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska naturalnego. Królestwo Danii stwierdza, że zastosowanie wartości dopuszczalnych określonych w rozporządzeniu (UE) 2019/1009 doprowadziłoby do obniżenia poziomu ochrony w Danii.
- (67) Na poparcie tego Królestwo Danii opiera swoją ocenę na założeniu, że zastosowanie wartości dopuszczalnej wynoszącej 60 mg/kg P_2O_5 określonej w rozporządzeniu (UE) 2019/1009 spowodowałoby zwiększenie ilości kadmu wprowadzanego do duńskich gruntów rolnych z nawozów ze względu na to, że do obrotu w Danii prawdopodobnie wprowadzane będą nawozy o wyższej zawartości kadmu.
- (68) W szczególności Królestwo Danii przedstawia uzasadnienie związane z ryzykiem dla zdrowia ludzkiego wynikającym z narażenia na kadm w żywności. Królestwo Danii odnosi się do potrzeby zmniejszenia zawartości kadmu w żywności produkowanej w Danii i tym samym zapewnienia ochrony określonych, bardziej narażonych grup ludności, w szczególności dzieci i wegetarian, którzy spożywają kadm w swojej żywności w ilościach przekraczających bezpieczne dla zdrowia wartości dopuszczalne.

- (69) Na poparcie tego stwierdzenia Królestwo Danii powołało się na szereg badań naukowych. W szczególności odniosło się ono do badania Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) ⁽¹²⁾ dotyczącego tolerowanego tygodniowego pobrania (TWI) i porównało je z badaniem przeprowadzonym przez Uniwersytet Techniczny w Danii, wyciągając wniosek, że należy zmniejszyć narażenie na kadm w diecie. Ponadto badanie przeprowadzone przez Uniwersytet Techniczny w Danii wykazało, że dzieci stanowią grupę o wysokim stopniu narażenia, a średnie narażenie małych dzieci przekracza TWI. Uznaje się również, że pobieranie kadmu wśród wegetarian jest znacznie wyższe niż w przypadku reszty populacji. Największe narażenie na kadm w diecie pochodzi ze spożycia zbóż i warzyw. Ilości spożywane przez te grupy prowadzą do wysokiego narażenia.
- (70) Dodatkowo Królestwo Danii posiada wysoki stopień samowystarczalności w zakresie produkcji żywności, m.in. zbóż, ziemniaków i marchwi. Narażenie ludności Danii na kadm jest zatem ściśle związane z ilością kadmu wprowadzaną do gleb uprawnych w Danii.
- (71) Należy zauważyć, że warunki glebowe w Danii różnią się – od gleb piaszczystych w zachodniej części kraju do gleb gliniastych na wschodzie. W związku z panującymi warunkami glebowymi akumulacja kadmu w glebach różni się i jego poziom kształtuje się na wyższym poziomie w glebach gliniastych w Zelandii, Fyn i najbardziej wysuniętych na wschód częściach Jutlandii, natomiast w Jutlandii Zachodniej występuje więcej gleb piaszczystych i ogólnie niższy poziom kadmu. Ponadto informacje demograficzne przedłożone przez Królestwo Danii wskazują, że z powodu różnic związanych z czynnikami wydajności rolnictwa wynikającymi z charakteru gleb, uprawy roślin koncentrują się na obszarach, na których gleby gliniaste zawierają wyższe poziomy kadmu.
- (72) Kolejnym czynnikiem, w przypadku którego występują różnice między wschodem a zachodem Danii, jest skala hodowli zwierząt gospodarskich, a tym samym dostępność obornika jako alternatywy dla nawozów sztucznych. Hodowla zwierząt gospodarskich jest zasadniczo skoncentrowana w Jutlandii, natomiast uprawa roślin, której nie towarzyszy hodowla zwierząt gospodarskich, jest zlokalizowana w Zelandii. W konsekwencji różnice geograficzne w warunkach glebowych i produkcji zwierzęcej w Danii oznaczają, że poziom stosowania nawozów sztucznych jest stosunkowo wyższy na wschodzie Danii, gdzie gospodarstwa prowadzące uprawy roślin bez hodowli zwierząt gospodarskich są bardziej rozpowszechnione, a gleby gliniaste zawierają wyższe poziomy kadmu. Królestwo Danii zauważa, że według szacunków 91 % nawozów sztucznych w Europie w 2014 r. mieściło się w limicie 60 mg Cd/kg P₂O₅, natomiast 68 % mieściło się w limicie 40 mg Cd/kg P₂O₅. Duża część nawozów na rynku europejskim już zatem spełnia duńską wartość dopuszczalną. W ciągu ostatnich dwóch dziesięcioleci średni poziom kadmu w nawozach sztucznych wynosił w Danii 10–20 mg Cd/kg P₂O₅, natomiast szacunkowo na rynku europejskim wynosił on 32–36 mg Cd/kg P₂O₅.
- (73) Ponadto duński udział w europejskim rynku nawozów sztucznych wynosi 2–3 %. Królestwo Danii utrzymuje, że nie napotkało żadnych problemów w zakresie podaży nawozów zgodnych z obecnie obowiązującą wartością dopuszczalną dla kadmu od 1998 r., kiedy weszła ona w życie.
- (74) Notyfikowane przepisy krajowe mają również powszechne zastosowanie, zarówno do duńskich, jak i do innych przedsiębiorstw sprzedających nawozy do stosowania w Danii. Należy ponadto zauważyć, że w Danii nie występują naturalne złoża fosforytów, w związku z czym nie prowadzi się tam ich wydobycia.
- (75) Ponadto Królestwo Danii przedstawiło statystyki świadczące o stopniowym wzroście przywozu nawozów z innych państw członkowskich w latach 1988–2018. Królestwo Danii twierdzi, że zgodnie z powyższymi danymi ekonomicznymi dopuszczalna zawartość kadmu określona w notyfikowanych przepisach krajowych nie stanęła na przeszkodzie zwiększonemu przywozowi z pozostałych państw członkowskich. Przeciwnie – dane wskazują na wyraźny wzrost wymiany handlowej z różnymi państwami członkowskimi. Notyfikowane przepisy krajowe nie stanowią również przeszkody dla możliwości wywozu nawozów sztucznych do innych państw członkowskich.

⁽¹²⁾ Wydana na wniosek Komisji Europejskiej opinia naukowa panelu ds. środków trujących w łańcuchu żywnościowym dotycząca kadmu w żywności. Dziennik EFSA 2009;980, s. 1.

2.2.2. Ocena stanowiska Królestwa Danii

2.2.2.1. Uzasadnienie ważnymi względami, o których mowa w art. 36 TFUE, lub względami związanymi z ochroną środowiska naturalnego lub środowiska pracy

- (76) Celem notyfikowanych przepisów krajowych jest osiągnięcie wyższego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska niż poziom przewidziany w rozporządzeniu (UE) 2019/1009 w odniesieniu do narażenia na kadm, a tym samym unikanie dalszej akumulacji kadmu w glebie. Środkiem do osiągnięcia tego celu jest utrzymanie niższych maksymalnych wartości dopuszczalnych kadmu w nawozach objętych notyfikowanymi przepisami krajowymi.
- (77) W kontekście ochrony zdrowia ludzkiego należy zauważyć, że kadm jest dla ludzi pierwiastkiem nieistotnym i toksycznym oraz nie ma żadnego zastosowania w uprawie roślin ani hodowli zwierząt. W szczególności tlenek kadmu sklasyfikowano na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 ⁽¹³⁾ jako substancję rakotwórczą kategorii 2.
- (78) Obecność kadmu w roślinach i pobieranie kadmu z żywności może ostatecznie prowadzić w długoterminowej perspektywie do niekorzystnych skutków dla zdrowia ludzi. Co więcej, po wchłonięciu przez organizm człowieka kadm jest skutecznie zatrzymywany i gromadzi się w organizmie przez całe życie ⁽¹⁴⁾.
- (79) Ogół społeczeństwa jest narażony na kadm z wielu źródeł, do których zalicza się m.in. palenie tytoniu i pobieranie kadmu z żywności. Dla osób niepalących najważniejszym źródłem pobierania kadmu jest żywność. Kadm jest przede wszystkim toksyczny dla nerek, ale może również powodować demineralizację kości i jest statystycznie związany ze zwiększonym ryzykiem zachorowania na raka płuc, błony śluzowej trzonu macicy, pęcherza moczowego i piersi ⁽¹⁵⁾.
- (80) Kadm może uszkodzić nerki, powodując nadmierną produkcję białek w moczu. Czas trwania i poziom narażenia na kadm decyduje o dotkliwości następstw. Uszkodzenie szkieletu jest kolejnym krytycznym skutkiem przewlekłego narażenia na kadm na poziomie nieco wyższym niż ten, przy którym białko w moczu byłoby wczesnym wskaźnikiem. Kadm gromadzi się głównie w wątrobie i nerkach, a jego wydalanie jest powolne; może on pozostawać w organizmie człowieka przez dziesięciolecia.
- (81) Ponadto nie można wykluczyć zagrożeń dla zdrowia u dorosłych palaczy oraz osób z niedoborami żelaza lub mieszkających w pobliżu źródeł przemysłowych ⁽¹⁶⁾.
- (82) Ponadto, poza ograniczeniem wpływu kadmu na zdrowie ludzkie, Królestwo Danii dąży do osiągnięcia wyższego poziomu ochrony środowiska. Królestwo Danii utrzymuje, że dalsze gromadzenie się kadmu w glebie może mieć negatywny wpływ na różnorodność biologiczną gleby, a tym samym na jej funkcje (np. rozkład materii organicznej) oraz na jakość wód gruntowych wskutek wypłukiwania kadmu z gleby. Zarówno toksyczność, jak i biodostępność kadmu zależą od właściwości gleby.
- (83) Różnice w warunkach glebowych i produkcji zwierzęcej w Danii skutkują stosunkowo większym stosowaniem nawozów sztucznych na wschodzie Danii, gdzie gospodarstwa prowadzące uprawy roślin bez hodowli zwierząt gospodarskich są bardziej rozpowszechnione, a gleby gliniaste zawierają wyższe poziomy kadmu.
- (84) O obawach dotyczących zagrożeń dla zdrowia ludzkiego i środowiska naturalnego stwarzanych przez kadm Rada wspominała już w swojej rezolucji z dnia 25 stycznia 1988 r. ⁽¹⁷⁾ Rada podkreśliła znaczenie zmniejszenia ilości kadmu wprowadzanego do gleby ze wszystkich źródeł, w tym ze źródeł rozproszonych (np. depozycja atmosferyczna, nawozy fosforowe, osady ściekowe itp.), między innymi za pomocą „odpowiednich środków kontroli zawartości kadmu w nawozach fosforowych z wykorzystaniem odpowiedniej technologii, niepociągających za sobą nadmiernych kosztów i uwzględniających warunki środowiskowe w poszczególnych regionach Wspólnoty”.

⁽¹³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Zob. sprawozdanie naukowe Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności w sprawie narażenia na kadm w diecie w populacji europejskiej w 2012 r., opublikowane na stronie internetowej https://www.efsa.europa.eu/sites/default/files/scientific_output/files/main_documents/2551.pdf, (Dziennik EFSA 2012;10(1)).

⁽¹⁵⁾ Dziennik EFSA 2012;10(1).

⁽¹⁶⁾ Sprawozdanie z innej oceny ryzyka związanego z kadmem i tlenkiem kadmu przytoczone w dokumencie SWD(2016) 64 final, s. 11.

⁽¹⁷⁾ Dz.U. C 30 z 4.2.1988, s. 1.

- (85) W 2002 r. Komitet Naukowy ds. Zagrożeń dla Zdrowia i Środowiska uznał, że wartość dopuszczalna wynosząca co najmniej 40 mg/kg P_2O_5 prowadziłaby do akumulacji kadmu w większości gleb Unii. Stwierdzono natomiast, że wartość dopuszczalna wynosząca nie więcej niż 20 mg/kg P_2O_5 nie powinna doprowadzić do długotrwałej akumulacji w glebie w ciągu 100 lat, nie uwzględniając innych źródeł kadmu.
- (86) Już w motywie 15 rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 stwierdzono, że Komisja zamierza zająć się kwestią niezamierzonej zawartości kadmu w nawozach mineralnych.
- (87) W swoim wniosku dotyczącym rozporządzenia (UE) 2019/1009, ⁽¹⁸⁾ biorąc pod uwagę dane naukowe dostępne podczas oceny skutków, Komisja stwierdziła, że kadm metaliczny i tlenek kadmu mogą zasadniczo stanowić poważne zagrożenie dla zdrowia i środowiska. Komisja zaproponowała ustanowienie wartości dopuszczalnej na poziomie 60 mg/kg P_2O_5 (pięciotlenku fosforu) w nawozach fosforowych i stopniowe zmniejszanie tej wartości dopuszczalnej do 20 mg/kg P_2O_5 w ciągu 12 lat od rozpoczęcia stosowania nowego rozporządzenia.
- (88) Panuje również ogólna zgoda co do tego, że kadm w nawozach stanowi zdecydowanie najważniejsze źródło przenikania kadmu do gleby i do łańcucha żywnościowego ⁽¹⁹⁾.
- (89) W rozporządzeniu (UE) 2019/1009 wyznaczono wartość dopuszczalną na poziomie 60 mg/kg P_2O_5 , która zacznie być stosowana od dnia 16 lipca 2022 r. Zdecydowana większość nawozów dostępnych na europejskim rynku jest już zgodna z tą wartością dopuszczalną. Chociaż wprowadzenie tej wartości dopuszczalnej stanowi krok we właściwym kierunku, z dostępnych danych naukowych wynika, że nie jest prawdopodobne, aby w dłuższej perspektywie przyczyniło się to do znacznego zmniejszenia akumulacji kadmu w glebie.
- (90) Uznając potrzebę wprowadzenia w przyszłości bardziej ambitnych zharmonizowanych wartości dopuszczalnych dla zawartości kadmu w nawozach fosforowych, w rozporządzeniu (UE) 2019/1009 zobowiązano Komisję do dokonania ponownej oceny tych wartości z zamiarem potencjalnego ich obniżenia.
- (91) W związku z powyższym należy uznać, że maksymalna wartość dopuszczalna określona w notyfikowanych przepisach krajowych jest uzasadniona potrzebą ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska.

2.2.2.2. Brak arbitralnej dyskryminacji, ukrytego ograniczenia w handlu między państwami członkowskimi oraz przeszkody w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego

a) Brak arbitralnej dyskryminacji

- (92) W art. 114 ust. 6 TFUE zobowiązano Komisję do sprawdzenia, czy utrzymanie notyfikowanych przepisów krajowych nie stanowi przypadku arbitralnej dyskryminacji. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału, aby nie zachodził przypadek dyskryminacji, podobne sytuacje nie mogą być traktowane w odmienny sposób, a sytuacje odmiennie nie mogą być traktowane w sposób jednakowy, chyba że jest to obiektywnie uzasadnione.
- (93) Notyfikowane przepisy krajowe mają zastosowanie zarówno do produktów krajowych, jak i produktów przywożonych z innych państw członkowskich. Wobec braku dowodów przeciwnych stwierdza się, że przepisy krajowe nie stanowią przypadku arbitralnej dyskryminacji.

b) Brak ukrytych ograniczeń w handlu nawozami fosforowymi

- (94) W celu dokonania oceny warunku dotyczącego braku ukrytych ograniczeń w handlu Komisja najpierw oceni notyfikowane przepisy krajowe w zakresie, w jakim mają one zastosowanie do nawozów, w odniesieniu do których Komisja uznała notyfikację za dopuszczalną, tj. do nawozów fosforowych, o których mowa w rozporządzeniu (UE) 2019/1009.

⁽¹⁸⁾ COM(2016) 157 final – 2016/0084 (COD).

⁽¹⁹⁾ Zob. opracowanie „Revisiting and updating the effect of phosphate fertilizers to cadmium accumulation in European agricultural soils” autorstwa Erika Smoldersa i Laetitia Six, zlecone przez Fertilizers Europe w 2013 r., opublikowane pod adresem http://ec.europa.eu/health/scientific_committees/environmental_risks/docs/scher_o_168_rd_en.pdf.

- (95) Przepisy krajowe, w których ustanawia się bardziej rygorystyczne warunki wprowadzania produktów do obrotu niż te ustanowione w prawie Unii, stanowiłyby zazwyczaj barierę handlową. Dzieje się tak dlatego, że produkty wprowadzane legalnie do obrotu na pozostałym obszarze Unii nie mogą, zgodnie z przepisami krajowymi, być wprowadzane do obrotu w danym państwie członkowskim. Celem warunków wstępnych określonych w art. 114 ust. 6 TFUE jest zapobieżenie nieuzasadnionemu stosowaniu ograniczeń opartych na kryteriach wyszczególnionych w ust. 4 i 5 tego artykułu, co stanowiłoby przypadek wykorzystywania środków ekonomicznych w celu ograniczenia przywozu produktów z innych państw członkowskich, a w rezultacie – metodę pośredniej ochrony produkcji krajowej⁽²⁰⁾.
- (96) Ponieważ w notyfikowanych przepisach krajowych również nakłada się surowsze wartości dopuszczalne w zakresie zawartości kadmu w nawozach fosforowych na podmioty gospodarcze mające siedzibę w innych państwach członkowskich – na obszarze skądinąd zharmonizowanym – przepisy te mogą stanowić ukryte ograniczenie w handlu lub przeszkodę w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego. Uznaje się jednak, że art. 114 ust. 6 TFUE należy interpretować w takim sensie, iż jedynie środki krajowe stanowiące nieproporcjonalną przeszkodę dla rynku wewnętrznego nie mogą zostać zatwierdzone⁽²¹⁾.
- (97) Wobec braku dowodów wskazujących na to, że przepisy krajowe stanowią w praktyce środek nałożony w celu ochrony produkcji krajowej, należy stwierdzić, że nie stanowią one ukrytego ograniczenia w handlu między państwami członkowskimi. W związku z tym Komisja powinna rozważyć, czy notyfikowane przepisy krajowe stanowią przeszkodę w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego.

c) Brak przeszkód w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego nawozów fosforowych

- (98) W celu dokonania oceny warunku dotyczącego braku przeszkód w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego Komisja musi najpierw ocenić notyfikowane przepisy krajowe w zakresie, w jakim mają one zastosowanie do nawozów, w odniesieniu do których Komisja uznała notyfikację za dopuszczalną, tj. nawozów fosforowych, o których mowa w rozporządzeniu (UE) 2019/1009.
- (99) W art. 114 ust. 6 TFUE zobowiązano Komisję do sprawdzenia, czy utrzymanie notyfikowanych przepisów krajowych nie stanowi przeszkody w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego. Warunku tego nie można interpretować w sposób, który wykluczałby zatwierdzenie każdego środka krajowego, który mógłby wpływać na funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Istotnie, każdy środek krajowy stanowiący odstępstwo od środka harmonizującego, którego celem jest ustanowienie i funkcjonowanie rynku wewnętrznego, co do zasady może wpływać na rynek wewnętrzny. W związku z tym, aby utrzymać stosowalność procedury przewidzianej w art. 114 TFUE, pojęcie przeszkody w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego musi być, w kontekście art. 114 ust. 6 TFUE, rozumiane jako wpływ nieproporcjonalnie duży wobec zamierzonego celu⁽²²⁾.

⁽²⁰⁾ Decyzja Komisji z dnia 8 maja 2018 r. dotycząca przepisów krajowych zgłoszonych przez Danię w sprawie dodawania azotynów do niektórych produktów mięsnych, C(2018) 2721, motyw 54 (Dz.U. L 118 z 14.5.2018, s. 7), decyzja Komisji z dnia 3 stycznia 2006 r. w sprawie przepisów krajowych zgłoszonych przez Republikę Finlandii na podstawie art. 95 ust. 4 Traktatu WE, dotyczących maksymalnej dopuszczalnej zawartości kadmu w nawozach, 2006/348/WE, motyw 40 (Dz.U. L 129 z 17.5.2006, s. 25), decyzja Komisji z dnia 3 stycznia 2006 r. w sprawie przepisów krajowych zgłoszonych przez Królestwo Szwecji na podstawie art. 95 ust. 4 Traktatu WE, dotyczących maksymalnej dopuszczalnej zawartości kadmu w nawozach, 2006/347/WE, motyw 41 (Dz.U. L 129 z 17.5.2006, s. 19), decyzja Komisji z dnia 3 stycznia 2006 r. w sprawie przepisów krajowych zgłoszonych przez Republikę Austrii na podstawie art. 95 ust. 4 Traktatu WE, dotyczących maksymalnej dopuszczalnej zawartości kadmu w nawozach, 2006/349/WE, motyw 41 (Dz.U. L 129 z 17.5.2006, s. 31).

⁽²¹⁾ Decyzja Komisji z dnia 8 maja 2018 r. dotycząca przepisów krajowych zgłoszonych przez Danię w sprawie dodawania azotynów do niektórych produktów mięsnych, C(2018) 2721, motyw 55, decyzja Komisji z dnia 3 stycznia 2006 r. w sprawie przepisów krajowych zgłoszonych przez Republikę Finlandii na podstawie art. 95 ust. 4 Traktatu WE, dotyczących maksymalnej dopuszczalnej zawartości kadmu w nawozach, 2006/348/WE, motyw 42, decyzja Komisji z dnia 3 stycznia 2006 r. w sprawie przepisów krajowych zgłoszonych przez Królestwo Szwecji na podstawie art. 95 ust. 4 Traktatu WE, dotyczących maksymalnej dopuszczalnej zawartości kadmu w nawozach, 2006/347/WE, motyw 43, decyzja Komisji z dnia 3 stycznia 2006 r. w sprawie przepisów krajowych zgłoszonych przez Republikę Austrii na podstawie art. 95 ust. 4 Traktatu WE, dotyczących maksymalnej dopuszczalnej zawartości kadmu w nawozach, 2006/349/WE, motyw 43.

⁽²²⁾ Decyzja Komisji z dnia 8 maja 2018 r. dotycząca przepisów krajowych zgłoszonych przez Danię w sprawie dodawania azotynów do niektórych produktów mięsnych, C(2018) 2721, motyw 55, decyzja Komisji z dnia 3 stycznia 2006 r. w sprawie przepisów krajowych zgłoszonych przez Republikę Finlandii na podstawie art. 95 ust. 4 Traktatu WE, dotyczących maksymalnej dopuszczalnej zawartości kadmu w nawozach, 2006/348/WE, motyw 42, decyzja Komisji z dnia 3 stycznia 2006 r. w sprawie przepisów krajowych zgłoszonych przez Królestwo Szwecji na podstawie art. 95 ust. 4 Traktatu WE, dotyczących maksymalnej dopuszczalnej zawartości kadmu w nawozach, 2006/347/WE, motyw 43, decyzja Komisji z dnia 3 stycznia 2006 r. w sprawie przepisów krajowych zgłoszonych przez Republikę Austrii na podstawie art. 95 ust. 4 Traktatu WE, dotyczących maksymalnej dopuszczalnej zawartości kadmu w nawozach, 2006/349/WE, motyw 43.

- (100) Przy ocenie tego, czy notyfikowane przepisy krajowe są właściwe i konieczne do osiągnięcia tego celu, należy uwzględnić szereg czynników. Komisja musi ocenić, czy poziom ochrony wynikający z wartości dopuszczalnej dla kadmu określonej w notyfikowanych przepisach krajowych pozwala osiągnąć zamierzony cel, jakim jest ochrona zdrowia ludzkiego i środowiska.
- (101) Komisja zauważa przede wszystkim, że wartość dopuszczalna kadmu w notyfikowanych przepisach krajowych jest niższa od wartości dopuszczalnej kadmu dla nawozów fosforowych określonej w rozporządzeniu (UE) 2019/1009. Notyfikowane środki krajowe zapewniają zatem wyższy poziom ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska niż środek harmonizujący.
- (102) Jeśli chodzi o proporcjonalność notyfikowanych przepisów krajowych dotyczących nawozów fosforowych, Komisja zauważa, co następuje.
- (103) Po pierwsze, Królestwo Danii nie napotkało żadnych problemów w zakresie podaży nawozów zgodnych z obecnie obowiązującą wartością dopuszczalną dla kadmu, co oznacza, że wartość ta nie stanowi poważnej przeszkody dla swobodnego przepływu na rynku wewnętrznym.
- (104) Po drugie, Królestwo Danii odnosi się do potrzeby zmniejszenia zawartości kadmu w żywności produkowanej w Danii i tym samym zapewnienia ochrony określonych grup ludności, w szczególności dzieci i wegetarian, którzy spożywają kadm w swojej żywności w ilościach przekraczających bezpieczne dla zdrowia wartości dopuszczalne. Badanie EFSA, na które powołuje się Królestwo Danii ⁽²³⁾, wykazało, że dzieci stanowią grupę wysokiego narażenia, przy czym średnie narażenie małych dzieci przekracza TWI. Ocenia się również, że pobieranie kadmu wśród wegetarian jest znacznie wyższe niż w przypadku reszty populacji ⁽²⁴⁾.
- (105) Ponadto fakt, że narażenie na kadm i jego przenikanie do gleby rolnej są w Danii na ogół niższe niż średnia unijna, wskazuje, że środki podjęte w celu zapewnienia ochrony duńskiej gleby i ludności okazały się skuteczne.
- (106) Jeśli chodzi o nawozy fosforowe, biorąc pod uwagę korzyści zdrowotne i środowiskowe podnoszone przez Królestwo Danii, związane ze zmniejszeniem narażenia na kadm w glebie oraz to, że na podstawie obecnie dostępnych informacji wydaje się, że nie ma to żadnego wpływu na handel, Komisja uznaje, że notyfikowane przepisy krajowe mogą być utrzymane z uwagi na ochronę zdrowia i środowiska, uwzględniając fakt, że nie są one nieproporcjonalne, a zatem nie stanowią przeszkody w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego w rozumieniu art. 114 ust. 6 TFUE.
- d) Brak ukrytych ograniczeń w handlu i przeszkód w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego nawozów innych niż nawozy fosforowe
- (107) Poza nawozami fosforowymi, o których mowa w rozporządzeniu (UE) 2019/1009, notyfikowane przepisy krajowe obejmują również inne nawozy sztuczne otrzymywane z fosforytu o całkowitej zawartości fosforu wynoszącej co najmniej 2,3–5 % (m/m) w przeliczeniu na P₂O₅.
- (108) W celu oceny, czy notyfikowane przepisy krajowe stanowią ukryte ograniczenie w handlu lub przeszkody w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego tych nawozów w rozumieniu art. 114 ust. 6, a zatem czy mają one skutek nieproporcjonalny w stosunku do zamierzonego celu, Komisja zwraca uwagę, że Królestwo Danii potwierdziło, iż przedmiotem zainteresowania są przede wszystkim nawozy fosforowe, o których mowa w rozporządzeniu (UE) 2019/1009, oraz że w ocenie naukowej zawartej w notyfikacji Danii skupiono się przede wszystkim na określonej kategorii nawozów fosforowych, a mianowicie nieorganicznych nawozach mineralnych o wysokiej zawartości fosforu.

⁽²³⁾ Wydana na wniosek Komisji Europejskiej opinia naukowa panelu ds. środków trujących w łańcuchu żywnościowym dotycząca kadmu w żywności. Dziennik EFSA 2009;980, s. 1.

⁽²⁴⁾ Wydana na wniosek Komisji Europejskiej opinia naukowa panelu ds. środków trujących w łańcuchu żywnościowym dotycząca kadmu w żywności. Dziennik EFSA 2009;980, s. 1.

- (109) W odniesieniu do zamierzonego celu, jakim jest ochrona zdrowia i środowiska, Komisja zwraca uwagę (jak wskazano w motywach 55 i 56 powyżej), że bez znajomości dokładnego składu każdego produktu porównanie ochronnego charakteru wartości dopuszczalnej dla zawartości kadmu przyjętej w Danii z ochronnym charakterem zharmonizowanej wartości dopuszczalnej dla zawartości kadmu możliwe jest jedynie w przypadku nawozów fosforowych, ponieważ tylko w przypadku nawozów fosforowych wartość dopuszczalna w Danii i wartość dopuszczalna określona w rozporządzeniu (UE) 2019/1009 są wyrażone w oparciu o ten sam mianownik. Innymi słowy, w przypadku nawozów innych niż nawozy fosforowe nie jest możliwe ustalenie, czy notyfikowane przepisy krajowe są bardziej rygorystyczne niż nowo wprowadzony przepis harmonizujący. W związku z tym nie można również ustalić, czy notyfikowane przepisy krajowe zapewniają wyższy poziom ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska niż środek harmonizujący.
- (110) W odniesieniu do wpływu notyfikowanych przepisów krajowych na funkcjonowanie rynku wewnętrznego Komisja zauważa, że stosowanie tych przepisów do nawozów z oznakowaniem CE innych niż nawozy fosforowe, o których mowa w rozporządzeniu (UE) 2019/1009, spowodowałoby poważne trudności administracyjne dla podmiotów gospodarczych pragnących wprowadzić do obrotu nawozy w Danii. W celu zapewnienia zgodności z notyfikowanymi przepisami krajowymi producenci musieliby klasyfikować swoje nawozy nie tylko zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2019/1009, ale także zgodnie z notyfikowanymi przepisami krajowymi. Ponadto jeżeli nawóz ze znakiem CE stanowi – zgodnie z notyfikowanymi przepisami krajowymi – nawóz sztuczny otrzymywany z fosforytu o całkowitej zawartości fosforu wynoszącej co najmniej 2,3 % (m/m) w przeliczeniu na P_2O_5 , ale nie stanowi on nawozu fosforowego zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2019/1009, producenci musieliby dokonać dwóch obliczeń zawartości kadmu: jednego z zastosowaniem w mianowniku $kg P_2O_5$ w celu zapewnienia zgodności z notyfikowanymi przepisami krajowymi, a drugiego z zastosowaniem w mianowniku kg suchej masy w celu zapewnienia zgodności z rozporządzeniem (UE) 2019/1009.
- (111) Biorąc pod uwagę istotną barierę administracyjną, jaką stanowiłoby stosowanie notyfikowanych przepisów krajowych do nawozów innych niż nawozy fosforowe, a także fakt, że nie można ustalić, czy zapewniają one wyższy poziom ochrony niż przepisy rozporządzenia (UE) 2019/1009 i że zanieczyszczenie kadmem z nich pochodzące nie stanowi szczególnego zagrożenia dla Królestwa Danii, Komisja uważa, że notyfikowane przepisy krajowe, gdyby zastosować je do takich nawozów, miałyby nieproporcjonalnie duży wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego w stosunku do założonego celu.
- (112) Podsumowując, Komisja uważa, że utrzymanie notyfikowanych przepisów krajowych stanowi przeszkodę w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego w rozumieniu art. 114 ust. 6 TFUE w zakresie, w jakim mają one zastosowanie do nawozów innych niż nawozy fosforowe. W związku z tym i bez konieczności podejmowania decyzji o dopuszczalności notyfikacji w tym zakresie, należy odrzucić notyfikowane przepisy krajowe w zakresie, w jakim mają zastosowanie do nawozów innych niż nawozy fosforowe, o których mowa w rozporządzeniu (UE) 2019/1009.

2.2.2.3. Ograniczenie czasowe

- (113) W celu zapewnienia, aby notyfikowane przepisy krajowe oraz potencjalna przeszkoda w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego były ograniczone do tego, co jest ściśle niezbędne do osiągnięcia celów stawianych przez Królestwo Danii, krajowe odstępstwo powinno podlegać ograniczeniu czasowemu. Odstępstwo to przestałoby być konieczne, jeżeli w przyszłości zharmonizowana wartość dopuszczalna zostałaby ustalona na poziomie równym duńskiej wartości dopuszczalnej lub od niej niższym.
- (114) Zharmonizowana wartość dopuszczalna może zostać ustalona na poziomie równym duńskiej wartości dopuszczalnej lub od niej niższym wyłącznie w drodze decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady na wniosek Komisji, np. w kontekście przeglądu, o którym mowa w art. 49 lit. b) rozporządzenia (UE) 2019/1009. Okres, na który przyznaje się odstępstwo, nie powinien być zatem ograniczony do określonej daty, ale powinien być dostosowany do takiej przyszłej decyzji współprawodawców.
- (115) Byłoby to zgodne z art. 3 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2019/1009, który stanowi, że odstępstwa od rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 zgodnie z art. 114 ust. 4 TFUE w odniesieniu do zawartości kadmu mogą być nadal stosowane, dopóki na poziomie Unii nie zaczną być stosowane zharmonizowane wartości dopuszczalne dla zawartości kadmu w nawozach fosforowych, które będą równe lub niższe od krajowych wartości dopuszczalnych.
- (116) Niniejszą decyzję należy stosować, dopóki na poziomie Unii nie zacznie być stosowana zmieniona zharmonizowana wartość dopuszczalna równa lub niższa od duńskiej wartości dopuszczalnej.

3. WNIOSKI

- (117) W związku z powyższym należy stwierdzić, że wniosek Królestwa Danii o utrzymanie przepisów krajowych stanowiących odstępstwo od rozporządzenia (UE) 2019/1009 złożony w dniu 27 stycznia 2020 r. jest dopuszczalny w zakresie, w jakim dotyczy on nawozów fosforowych, o których mowa w rozporządzeniu (UE) 2019/1009.
- (118) Ponadto w zakresie, w jakim notyfikowane przepisy krajowe mają zastosowanie do nawozów fosforowych, o których mowa w rozporządzeniu (UE) 2019/1009, Komisja stwierdza, że przepisy te:
- spełniają potrzebę ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska,
  - są proporcjonalne do zamierzonych celów,
  - nie stanowią środków arbitralnej dyskryminacji,
  - nie stanowią ukrytego ograniczenia w handlu między państwami członkowskimi.
- (119) Komisja stwierdza zatem, że notyfikowane przepisy krajowe mogą zostać zatwierdzone w zakresie, w jakim mają zastosowanie do takich nawozów.
- (120) W zakresie, w jakim notyfikowane przepisy krajowe mają zastosowanie do nawozów innych niż nawozy fosforowe, o których mowa w rozporządzeniu (UE) 2019/1009, Komisja stwierdza, że notyfikowany środek miałby nieproporcjonalny wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego w stosunku do zamierzonego celu. Komisja stwierdza zatem, że środek ten musi zostać odrzucony w zakresie, w jakim ma zastosowanie do takich nawozów,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przepisy krajowe notyfikowane przez Królestwo Danii na podstawie art. 114 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, stanowiące odstępstwo od rozporządzenia (UE) 2019/1009 w odniesieniu do zawartości kadmu w nawozach fosforowych, a mianowicie zakaz wprowadzania do obrotu w Danii nawozów o zawartości kadmu przekraczającej 48 mg/kg P₂O₅, zatwierdza się w zakresie, w jakim przepisy te mają zastosowanie do nawozów fosforowych, o których mowa w sekcji PFC 1(B) pkt 3 lit. a) ppkt (ii) i w sekcji PFC 1(C)(I) pkt 2 lit. a) ppkt (ii) w załączniku I do rozporządzenia (UE) 2019/1009, do czasu gdy na poziomie Unii wprowadzona zostanie zmieniona zharmonizowana wartość dopuszczalna równa lub niższa od duńskiej wartości dopuszczalnej.

Artykuł 2

Przepisy krajowe notyfikowane przez Królestwo Danii odrzuca się w zakresie, w jakim mają one zastosowanie do nawozów innych niż nawozy fosforowe, o których mowa w sekcji PFC 1(B) pkt 3 lit. a) ppkt (ii) i w sekcji PFC 1(C)(I) pkt 2 lit. a) ppkt (ii) w załączniku I do rozporządzenia (UE) 2019/1009.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja jest skierowana do Królestwa Danii.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 lipca 2020 r.

W imieniu Komisji
Thierry BRETON
Członek Komisji

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2020/1179**z dnia 6 sierpnia 2020 r.**

zmieniająca załącznik I do decyzji 2009/177/WE w odniesieniu do statusu prowincji Åland w Finlandii w odniesieniu do programu nadzoru dotyczącego wirusowej posocznicy krwotocznej (VHS), statusu Estonii w odniesieniu do programu nadzoru i zwalczania wirusowej posocznicy krwotocznej (VHS) i zakaźnej martwicy układu krwiotwórczego ryb łososiowatych (IHN), statusu Chorwacji w odniesieniu do zakażenia herpeswirusem koi (KHV) oraz statusu niektórych obszarów w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do zakażenia wywołanego przez *Bonamia ostreae*

(notyfikowana jako dokument nr C(2020) 5303)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/88/WE z dnia 24 października 2006 r. w sprawie wymogów w zakresie zdrowia zwierząt akwakultury i produktów akwakultury oraz zapobiegania niektórym chorobom zwierząt wodnych i zwalczania tych chorób ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 44 ust. 1 i 2 oraz art. 53 ust. 3 w związku z art. 131 Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik I do decyzji Komisji 2009/177/WE ⁽³⁾ zawiera wykaz państw członkowskich, stref i enklaw objętych zatwierdzonymi programami nadzoru lub eliminowania chorób lub uznanych za wolne od niektórych chorób wymienionych w części II załącznika IV do dyrektywy 2006/88/WE.
- (2) Właściwy organ Finlandii poinformował Komisję o zakończeniu wszystkich środków eliminowania w ramach trwającego programu dotyczącego wirusowej posocznicy krwotocznej (VHS) w prowincji Åland i rozpoczęciu późniejszych działań w zakresie nadzoru w celu uznania za obszar wolny od choroby. Dlatego prowincja Åland powinna zostać skreślona z części B załącznika I do decyzji 2009/177/WE i powinna zostać wymieniona w części A tego załącznika jako objęta zatwierdzonym programem nadzoru.
- (3) Właściwy organ Estonii przedłożył Komisji do zatwierdzenia program nadzoru i eliminowania VHS i zakaźnej martwicy układu krwiotwórczego ryb łososiowatych (IHN) i zwrócił się o umieszczenie obszarów objętych tym programem w załączniku I do decyzji 2009/177/WE.
- (4) Obszar w Estonii, który podlega środkom nadzoru w odniesieniu do VHS i IHN, powinien zostać wymieniony w części A załącznika I do decyzji 2009/177/WE, podczas gdy enklawa zakażona IHN i podlegająca środkom eliminowania tej choroby powinna zostać wymieniona w części B załącznika I do decyzji 2009/177/WE.
- (5) Większość terytorium Chorwacji jest wymieniona w części C załącznika I do decyzji 2009/177/WE jako uznana za wolną od zakażenia herpeswirusem koi (KHV). Właściwy organ Chorwacji poinformował Komisję o wystąpieniu kilku ognisk KHV na obszarze geograficznym znajdującym się obecnie w wykazie i wskazał, że należy cofnąć status obszaru wolnego od KHV. W związku z tym Chorwację należy usunąć z tego wykazu.
- (6) Zgodnie z art. 127 ust. 1 Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej prawo Unii ma zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i na jego terytorium w okresie przejściowym przewidzianym w tej Umowie. Okres przejściowy zakończy się w dniu 31 grudnia 2020 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 328 z 24.11.2006, s. 14.

⁽²⁾ Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 7.

⁽³⁾ Decyzja Komisji 2009/177/WE z dnia 31 października 2008 r. wdrażająca dyrektywę Rady 2006/88/WE w odniesieniu do programów nadzoru i eliminowania chorób oraz statusu państw członkowskich, stref i enklaw wolnych od choroby (Dz.U. L 63 z 7.3.2009, s. 15).

- (7) Właściwy organ Zjednoczonego Królestwa poinformował Komisję o kilku ogniskach *Bonamia ostreae* na swoim terytorium, w tym na obszarach, które są obecnie wymienione w części C załącznika I do decyzji 2009/177/WE jako uznane za wolne od tej choroby, oraz wskazał, że w odniesieniu do tych obszarów należy cofnąć status obszaru wolnego od *Bonamia ostreae*. W związku z tym obszary te należy usunąć z tego wykazu.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik I do decyzji 2009/177/WE.
- (9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W części A załącznika I do decyzji 2009/177/WE, w tabeli wiersze dotyczące wirusowej posocznicy krwotocznej (VHS) i zakaźnej martwicy układu krwiotwórczego ryb łososiowatych (IHN) otrzymują brzmienie:

Choroba	Państwo członkowskie	Kod ISO	Zasięg geograficzny obszaru objętego programem nadzoru (państwo członkowskie, strefy lub enklawy)
„Wirusowa posocznica krwotoczna (VHS)	Estonia	EE	Całe terytorium
	Finlandia	FI	Prowincja Åland
Zakaźna martwica układu krwiotwórczego ryb łososiowatych (IHN)	Estonia	EE	Całe terytorium z wyjątkiem enklawy obejmującej hodowlę ryb Neli Elementi OÜ (numer zatwierdzenia 05/VV/KK01)”

Artykuł 2

W części B załącznika I do decyzji 2009/177/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) wpis dotyczący Finlandii skreśla się z wiersza dotyczącego wirusowej posocznicy krwotocznej (VHS);
- 2) wiersz dotyczący zakaźnej martwicy układu krwiotwórczego ryb łososiowatych (IHN) otrzymuje brzmienie:

Choroba	Państwo członkowskie	Kod ISO	Zasięg geograficzny obszaru objętego programem eliminowania chorób (państwo członkowskie, strefy lub enklawy)
„Zakaźna martwica układu krwiotwórczego ryb łososiowatych (IHN)	Estonia	EE	Enklawa obejmująca hodowlę ryb Neli Elementi OÜ (numer zatwierdzenia 05/VV/KK01)”

Artykuł 3

W części C załącznika I do decyzji 2009/177/WE skreśla się wpis dotyczący Chorwacji z wiersza dotyczącego zakażenia herpeswirusem koi (KHV).

Artykuł 4

W części C załącznika I do decyzji 2009/177/WE, w wierszu „Zakażenie wywoływane przez *Bonamia ostreae*” we wpisie dotyczącym Zjednoczonego Królestwa w kolumnie zatytułowanej „Zasięg geograficzny obszaru wolnego od choroby (państwo członkowskie, strefy lub enklawy)” wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w odniesieniu do Wielkiej Brytanii dodaje się następujący wyjątek jako pkt 7: „The Dornoch Firth, obszar wód pływowych na zachód od linii biegnącej od NH808873 do NH835857 (Ordnance Survey Landranger 1:50 000 series) do średniego poziomu przyprawów;”;
- 2) w odniesieniu do Wielkiej Brytanii dodaje się następujący wyjątek jako pkt 8: „Lynn of Lorn, Loch Creran i Loch Etive, obszar wód morskich położonych na południowy wschód od wyspy Lismore znajdujący się w promieniu 7 258 m od punktu NM873391 (ordnance Survey Landranger 1:50 000 series) i obejmujący wody pływowe Loch Etive i Loch Creran do średniego poziomu przyprawów;”;

- 3) skreśla się następujący tekst: „Obszar przybrzeżny wyspy Jersey: obszar obejmuje pasmo pływów strefy przybrzeżnej pomiędzy średnim poziomem przyływu na wyspie Jersey a umowną linią wyznaczoną trzy mile morskie od średniego poziomu odpływu na wyspie Jersey. Strefa znajduje się w Zatoce Normandzko-Bretońskiej, po południowej stronie kanału La Manche.”.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 sierpnia 2020 r.

W imieniu Komisji
Stella KYRIAKIDES
Członek Komisji

REGULAMINY WEWNĘTRZNE

DECYZJA RADY ADMINISTRACYJNEJ WSPÓLNOTOWEGO URZĘDU OCHRONY ODMIAN ROŚLIN

z dnia 1 kwietnia 2020 r.

w sprawie przepisów wewnętrznych dotyczących ograniczeń niektórych praw osób, których dane dotyczą, w związku z przetwarzaniem danych osobowych w ramach funkcjonowania Wspólnotowego Urzędu Ochrony Odmian Roślin

RADA ADMINISTRACYJNA WSPÓLNOTOWEGO URZĘDU OCHRONY ODMIAN ROŚLIN,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 25,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2100/94 z dnia 27 lipca 1994 r. w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin ⁽²⁾, ustanawiające Wspólnotowy Urząd Ochrony Odmian Roślin (CPVO), w szczególności jego art. 36,

uwzględniając opinię Europejskiego Inspektora Ochrony Danych (EIOD) z dnia 18 grudnia 2019 r.,

po konsultacji z Komitetem Pracowniczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wspólnotowy Urząd Ochrony Odmian Roślin („Urząd”) prowadzi swoją działalność zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2100/94 z dnia 27 lipca 1994 r.
- (2) Zgodnie z art. 25 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1725, w przypadku braku aktów prawnych przyjętych na podstawie Traktatów, stosowanie art. 14–22, 35 i 36, a także art. 4 tego rozporządzenia – o ile ich przepisy odpowiadają prawom i obowiązkom przewidzianym w art. 14–22 – należy ograniczyć przepisami wewnętrznymi przyjętymi przez Urząd.
- (3) Takie przepisy wewnętrzne, w tym przepisy dotyczące oceny konieczności i proporcjonalności nałożonego ograniczenia, nie mają zastosowania, gdy ograniczenie praw osób, których dane dotyczą, określa akt prawny przyjęty na podstawie Traktatów.
- (4) Wykonując swoje obowiązki dotyczące praw osób, których dane dotyczą, przewidziane rozporządzeniem (UE) 2018/1725, Urząd powinien rozważyć, czy zastosowanie ma którykolwiek z wyjątków przewidzianych w rozporządzeniu.
- (5) W ramach swoich funkcji administracyjnych Urząd może być zobowiązany do ograniczenia praw osób, których dane dotyczą, w oparciu o art. 25 rozporządzenia (UE) 2018/1725.
- (6) Urząd reprezentowany przez prezydenta działa w charakterze administratora danych niezależnie od dalszego delegowania roli administratora danych w ramach Urzędu celem wypełnienia szczególnych obowiązków operacyjnych zakresie określonych operacji przetwarzania danych osobowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39

⁽²⁾ Dz.U. L 227 z 1.9.1994, s. 1.

- (7) Dane osobowe są przechowywane w sposób bezpieczny w środowisku elektronicznym lub w wersji papierowej w sposób uniemożliwiający bezprawny dostęp lub przekazanie ich osobom, które nie muszą mieć do nich dostępu. Przetwarzane dane osobowe są zatrzymywane w sposób opisany w informacjach o ochronie danych, oświadczeniach o polityce ochrony prywatności lub rejestrach prowadzonych przez Urząd.
- (8) Niniejsze przepisy wewnętrzne stosować należy w odniesieniu do wszystkich operacji przetwarzania przeprowadzanych przez Urząd w kontekście prowadzonych postępowań administracyjnych, dyscyplinarnych, procedur zgłaszania nieprawidłowości, przeprowadzania (formalnych i nieformalnych) procedur dotyczących przypadków nękania, rozpatrywania skarg, przetwarzania danych medycznych, prowadzenia audytów wewnętrznych, prowadzenia dochodzeń przez inspektora ochrony danych zgodnie z art. 45 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1725 oraz dochodzeń dotyczących bezpieczeństwa (informatycznego) prowadzonych wewnętrznie lub z udziałem podmiotów zewnętrznych (np. CERT-EU).
- (9) W przypadkach, w których zastosowanie mają przepisy wewnętrzne, Urząd musi przedstawić uzasadnienie ścisłej konieczności i proporcjonalności nałożonych ograniczeń w społeczeństwie demokratycznym oraz postępować z poszanowaniem istoty podstawowych praw i wolności.
- (10) W tym kontekście Urząd jest zobowiązany do przestrzegania, w najszerszym możliwym zakresie, praw podstawowych osób, których dane dotyczą, podczas przeprowadzania powyższych procedur, w szczególności tych dotyczących prawa do udzielania informacji, dostępu i sprostowania danych, prawa do usunięcia danych, ograniczenia przetwarzania, prawa do zawiadomienia osób, których dane dotyczą, o naruszeniu ochrony danych osobowych lub poufności komunikacji, zawartych w rozporządzeniu (UE) 2018/1725.
- (11) Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej powinien okresowo monitorować, czy warunki uzasadniające ograniczenie nadal występują i znieść ograniczenie, gdy nie można stwierdzić jego występowanie.
- (12) Administrator danych powinien poinformować Europejskiego Inspektora Danych o każdym ograniczeniu praw osób, których dane dotyczą, o zniesieniu ograniczenia lub o jego zmianie,

PRZYMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. Niniejsza decyzja określa zasady dotyczące warunków, w których Urząd w ramach własnych operacji przetwarzania, określonych w ust. 2, może zgodnie z art. 25 rozporządzenia (UE) 2018/1725 ograniczyć stosowanie praw przewidzianych w art. 4, 14–21, 35 i 36.

2. W ramach funkcji administracyjnych Urzędu, niniejszą decyzję stosuje się w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych prowadzonego przez Urząd w ramach prowadzenia: postępowań administracyjnych, postępowań dyscyplinarnych, rozpatrywania spraw związanych ze zgłaszaniem nieprawidłowości, przeprowadzania (formalnych i nieformalnych) procedur dotyczących przypadków nękania, rozpatrywania skarg, przetwarzania danych medycznych lub dokumentacji medycznej, przeprowadzania audytów wewnętrznych, prowadzenia dochodzeń przez inspektora ochrony danych zgodnie z art. 45 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1725 oraz dochodzeń dotyczących bezpieczeństwa (informatycznego) prowadzonych wewnętrznie lub z udziałem podmiotów zewnętrznych (np. CERT-EU).

Niniejszą decyzję stosuje się do operacji przetwarzania przeprowadzanych przez Urząd przed wszczęciem wyżej wymienionych postępowań, o których mowa powyżej, podczas ich przeprowadzania oraz podczas monitorowania działań następczych podjętych w wyniku tych procedur. Niniejsza decyzja dotyczy także świadczonej przez Urząd pomocy i podjętej przezeń współpracy poza swoimi procedurami administracyjnymi Europejskiemu Urzędowi ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych, właściwym organom państw członkowskich lub innym właściwym organom.

3. Kategorie danych osobowych obejmują twarde dane (dane „podmiotowe”, takie jak dane identyfikacyjne, dane kontaktowe, dane o charakterze zawodowym, dane administracyjne, dane uzyskane z określonych źródeł, dane dotyczące łączności elektronicznej i ruchu) lub miękkie dane (dane „przedmiotowe” związane ze sprawą, takie jak uzasadnienie, dane behawioralne, oceny, dane dotyczące wyników i postępowania, dane związane z przedmiotem procedury lub działania lub przedstawione w związku z nimi).

4. Urząd, wykonując swoje obowiązki dotyczące praw osób, których dane dotyczą, przewidziane rozporządzeniem (UE) 2018/1725, rozważa, czy zastosowanie ma którykolwiek z wyjątków przewidzianych w rozporządzeniu.

5. Z zastrzeżeniem warunków określonych w niniejszej decyzji, ograniczenia można zastosować do następujących praw: prawa do przekazywania informacji osobom, których dane dotyczą, prawa dostępu do danych, prawa do sprostowania danych, prawa do usunięcia danych, prawa do ograniczenia przetwarzania danych, prawa do zawiadomienia osoby, której dane dotyczą, o naruszeniu ochrony prywatności lub prawa do poufności komunikacji elektronicznej.

Artykuł 2

Określenie administratora i zabezpieczeń

1. Urząd określa następujące zabezpieczenia celem zapobieżenia występowania nadużyć oraz bezprawnego dostępu lub przekazywania danych:

- a) dokumenty papierowe są przechowywane w zabezpieczonych szafkach i dostęp do nich ma tylko upoważniony personel;
- b) przechowywanie danych elektronicznych w bezpiecznej aplikacji informatycznej zgodnie ze standardami Urzędu w zakresie bezpieczeństwa, a także w specjalnych folderach elektronicznych, do których dostęp ma wyłącznie upoważniony personel. Stosowny dostęp do różnych poziomów udzielany jest na zasadzie indywidualnej;
- c) systemy informatyczne oraz ich bazy danych muszą posiadać mechanizmy służące do weryfikacji tożsamości użytkownika poprzez system jednorazowego logowania oraz łączyć automatycznie z dowodem tożsamości użytkownika i jego hasłem. Konta odbiorców końcowych muszą być unikalne, indywidualne oraz nieprzenaszalne, a dzielenie kont użytkowników jest surowo zabronione. Rejestry elektroniczne przechowywane są w sposób bezpieczny w celu zapewnienia ich poufności i ochrony prywatności oraz zawartych w nich danych;
- d) wszystkie osoby z dostępem do danych mają obowiązek zachować ich poufność.

2. Administratorem danych operacji przetwarzania jest Urząd, reprezentowany przez prezydenta, który może delegować funkcję administratora danych. Osoby, których dane dotyczą, są informowane o tożsamości osoby, której powierzono funkcję administratora danych, poprzez informacje o ochronie danych lub rejestry publikowane na stronie internetowej lub w intranecie Urzędu.

3. Okres przechowywania danych osobowych, o którym mowa w art. 1 ust. 3, nie przekracza okresu przewidzianego w informacjach o ochronie danych, oświadczeniach o polityce ochrony prywatności oraz prowadzonych rejestrach o których mowa w art. 3 ust. 1. Po zakończeniu okresu zatrzymywania dane dotyczące sprawy, w tym dane osobowe, zostają usunięte, zanonimizowane lub przekazane do archiwów historycznych.

4. W sytuacji gdy Urząd rozważa zastosowanie ograniczenia, powinien rozważyć potencjalne zagrożenia dla praw i wolności osób, których dane dotyczą, z zagrożeniem – w szczególności – dla praw i wolności innych osób, których dane dotyczą, jak i z zagrożeniem utrudnienia osiągnięcia celu operacji przetwarzania. Zagrożenia dla praw i wolności osób, których dane dotyczą, wiążą się przede wszystkim, choć nie wyłącznie, z zagrożeniem dla reputacji oraz zagrożeniem dla prawa do obrony oraz prawa do bycia wysłuchanym.

Artykuł 3

Ograniczenia

1. Urząd udostępnia na swojej stronie internetowej lub w intranecie informacje o ochronie danych, oświadczenia o polityce ochrony prywatności w rozumieniu art. 31 rozporządzenia (UE) 2018/1725, informując wszystkie osoby, których dane dotyczą, o prowadzonej działalności obejmującej przetwarzanie ich danych osobowych oraz o przysługujących im prawach w ramach danej procedury, w tym informacje o potencjalnym ograniczeniu nałożonym na te prawa. Informacja zawiera wskazanie danych, które mogą podlegać ograniczeniu, przyczyny ograniczenia oraz potencjalny okres obowiązywania ograniczenia.

2. Bez uszczerbku dla przepisu ust. 3 w istotnych przypadkach Urząd zapewnia, że osoba, której dane dotyczą, zostaje osobiście poinformowana w odpowiedniej formie. Urząd może także osobiście poinformować te osoby o przysługujących im prawach w odniesieniu do obecnych i przyszłych ograniczeń.

3. Wszelkie ograniczenia nałożone przez Urząd stosuje się jedynie do zabezpieczenia celów wymienionych w art. 25 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1725:

- a) narodowego, bezpieczeństwa publicznego lub obronności państw członkowskich;

- b) zapobiegania przestępstwom, prowadzenia dochodzeń, wykrywania przestępstw oraz ścigania przestępstw lub wykonywania kar, w tym zabezpieczenia przed zagrożeniami dla bezpieczeństwa publicznego oraz zapobiegania takim zagrożeniom;
- c) realizacji innych ważnych celów leżących w interesie publicznym Unii lub państwa członkowskiego, w szczególności celów wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii lub ważnego interesu gospodarczego lub finansowego Unii lub państwa członkowskiego, w tym kwestii pieniężnych, budżetowych i podatkowych, zdrowia publicznego i zabezpieczenia społecznego;
- d) wewnętrznego bezpieczeństwa instytucji i organów Unii, w tym ich sieci łączności elektronicznej;
- e) ochrony niezależności sądów i postępowań sądowych;
- f) zapobiegania naruszeniom etyki zawodów regulowanych, prowadzenia dochodzeń w sprawie takich naruszeń, wykrywania ich oraz ścigania;
- g) funkcji monitorowania, funkcji kontrolnej lub regulacyjnej związanej, nawet sporadycznie, z wykonywaniem władzy publicznej w przypadkach, o których mowa w lit. a)–c);
- h) ochrony osób, których dane dotyczą, bądź praw i wolności innych osób;
- i) egzekucji roszczeń cywilnoprawnych.

4. W szczególności gdy Urząd nakłada ograniczenia w kontekście:

- a) postępowań administracyjnych i dyscyplinarnych, ograniczenia mogą opierać się na art. 25 ust. 1 lit. c), e), g) oraz h) rozporządzenia (UE) 2018/1725;
- b) postępowań dotyczących sygnalizowania nieprawidłowości, ograniczenia mogą opierać się na art. 25 ust. 1 lit. h) rozporządzenia (UE) 2018/1725;
- c) (formalnych i nieformalnych) postępowań w sprawach nękania, ograniczenia mogą opierać się na art. 25 ust. 1 lit. h) rozporządzenia (UE) 2018/1725;
- d) rozpatrywania skarg, ograniczenia mogą opierać się na art. 25 ust. 1 lit. c), e), g) oraz h) rozporządzenia (UE) 2018/1725;
- e) postępowań dotyczących przetwarzania danych medycznych, ograniczenia mogą opierać się na art. 25 ust. 1 lit. h) rozporządzenia (UE) 2018/1725;
- f) wewnętrznych audytów, ograniczenia mogą opierać się na art. 25 ust. 1 lit. c), g), h) rozporządzenia (UE) 2018/1725;
- g) postępowań prowadzonych przez Inspektora Ochrony Danych na podstawie art. 45 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1725, ograniczenia mogą opierać się na art. 25 ust. 1 lit. c), g), h) rozporządzenia (UE) 2018/1725;
- h) postępowań dotyczących bezpieczeństwa (informatycznego) prowadzonych wewnątrz lub z udziałem podmiotów z zewnątrz (np. CERT-EU), ograniczenia mogą opierać się na art. 25 ust. 1 lit. c), d), g), h) rozporządzenia (UE) 2018/1725.

5. Wszelkie ograniczenia są konieczne i proporcjonalne, zważywszy na zagrożenie dla praw i wolności osób, których dane dotyczą, a przy ich nakładaniu przestrzegana jest istota praw podstawowych i wolności w społeczeństwie demokratycznym.

Jeżeli rozważane jest zastosowanie ograniczenia, przeprowadza się analizę konieczności i proporcjonalności opartą na zasadach przedstawionych poniżej. Proces ten zostaje udokumentowany wewnętrzną notą oceny dla celów rozliczalności, osobno dla każdego przypadku. Test przeprowadza się także w kontekście dokonania przeglądu stosowania ograniczenia.

Ograniczenia są znoszone, gdy tylko przestają występować okoliczności uzasadniające ich stosowanie. W szczególności, jeżeli uznaje się, że wykonanie ograniczonego prawa nie unieważniałoby już skutku ograniczenia lub nie wpływałoby już negatywnie na prawa lub swobody innych osób, których dane dotyczą.

6. Dodatkowo można zażądać aby Urząd wymienił dane osobowe osób, których dane dotyczą ze służbami Komisji lub innymi instytucjami, organami, agencjami, urzędami UE, właściwymi organami państw członkowskich lub innymi właściwymi organami państw trzecich lub organizacji międzynarodowych, w tym:

- a) jeżeli służby Komisji lub inne instytucje, organy, agencje i urzędy UE ograniczą swoje zobowiązania i wykonywanie praw tych osób, których dane dotyczą, na podstawie innych aktów, o których mowa w art. 25 rozporządzenia (UE) 2018/1725 lub na podstawie rozdziału IX tego rozporządzenia lub na podstawie aktów założycielskich innych instytucji, organów, agencji i urzędów UE;
- b) jeżeli realizacja tych praw i obowiązków mogłaby zostać ograniczona przez właściwe organy państw członkowskich na podstawie aktów, o których mowa w art. 23 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 ⁽³⁾ lub środków krajowych transponujących art. 13 ust. 3, art. 15 ust. 3 lub art. 16 ust. 3 dyrektywy Parlamentu i Rady (UE) 2016/680 ⁽⁴⁾.

Jeżeli wymiana danych osobowych jest zainicjowana przez inny organ nie ma zastosowania żadne ograniczenie nałożone przez Urząd, a powiązane informacje, w tym dane osobowe, Urząd usuwa lub anonimizuje po przesłaniu żądanych danych do tego organu.

7. Rejestry dotyczące nakładanych ograniczeń oraz, w stosownych przypadkach, dokumenty zawierające podkreślenie aspektów faktycznych i prawnych udostępniane są Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych na żądanie.

Artykuł 4

Przegląd dokonywany przez inspektora ochrony danych

1. Urząd bez zbędnej zwłoki informuje inspektora ochrony danych o każdym przypadku, gdy administrator danych ogranicza stosowanie praw osób, których dane dotyczą, lub rozszerza ograniczenie zgodnie z niniejszą decyzją. Administrator danych zapewnia inspektorowi ochrony danych dostęp do rejestru zawierającego ocenę konieczności i proporcjonalności ograniczenia oraz odnotowuje datę powiadomienia inspektora ochrony danych.
2. Inspektor ochrony danych może na piśmie wymagać od administratora przedstawienia przeglądu stosowania ograniczeń. Administrator informuje inspektora ochrony danych na piśmie o rezultatach żądanego przeglądu.
3. Udział inspektora ochrony danych Urzędu w procedurze nakładania ograniczeń, w tym w wymianie informacji, jest dokumentowany w odpowiedniej formie.

Artykuł 5

Udzielanie informacji osobom, których dane dotyczą

1. W należycie uzasadnionych przypadkach i z zastrzeżeniem warunków określonych w niniejszej decyzji, o ile jest to konieczne i proporcjonalne, dostarczanie informacji może być ograniczone przez administratora danych w kontekście operacji przetwarzania danych, o których mowa w art. 1 ust. 2 niniejszej decyzji. W szczególności można wstrzymać przekazanie informacji, pomijając je lub odmówić ich przekazania, gdyby mogło ono unieważnić skutek nałożonego ograniczenia.
2. Jeżeli Urząd nakłada ograniczenie w całości lub w części, przekazanie informacji o którym mowa w ust. 1, w notatce oceny wewnętrznej dokumentuje powody ograniczenia, w tym ocenę konieczności i proporcjonalności ograniczenia oraz okres jego obowiązywania.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłająca decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 89).

3. Ograniczenie, o którym mowa w ust. 1, ma zastosowanie tak długo, jak długo występują przyczyny uzasadniające jego stosowanie.

Jeżeli powody ograniczenia przestają występować, Urząd przekazuje osobie, której dane dotyczą, informacje o podstawowych przyczynach stosowania ograniczenia. Jednocześnie Urząd informuje osobę, której dane dotyczą, o możliwości wniesienia skargi do Europejskiego Inspektora Ochrony Danych lub o możliwości odwołania się do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

4. Urząd dokonuje przeglądu stosowania ograniczenia co sześć miesięcy od chwili przyjęcia ograniczenia, jak również z chwilą zakończenia danego dochodzenia. Następnie administrator danych raz w roku monitoruje konieczność zachowania jakichkolwiek ograniczeń.

Artykuł 6

Prawo dostępu, sprostowania, usunięcia i ograniczenia przetwarzania przysługujące osobom, których dane dotyczą

1. W należycie uzasadnionych przypadkach i z zastrzeżeniem warunków określonych w niniejszej decyzji, o ile jest to konieczne i stosowne, prawo do zawiadomienia osoby, której dane dotyczą, o naruszeniu ochrony danych może być ograniczone przez administratora w kontekście operacji przetwarzania danych o których mowa w art. 1 ust. 2 niniejszej decyzji. Przepisy zawarte w niniejszym art. 6 nie mają zastosowania do prawa dostępu do danych medycznych lub dokumentacji medycznej, co do których szczególnie zasady wyraźnie przewidziano w art. 7 poniżej.

2. Jeżeli osoby, których dane dotyczą, żądają dostępu do swoich danych osobowych przetwarzanych w kontekście co najmniej jednej sprawy lub konkretnej operacji przetwarzania, Urząd ogranicza się przy ocenie wniosku wyłącznie do takich danych osobowych.

3. Jeżeli Urząd ogranicza, w całości lub w części, prawo dostępu, prawo do sprostowania, usunięcia i ograniczenia przetwarzania, podejmuje następujące kroki:

- a) w odpowiedzi na wniosek informuje osobę, której dane dotyczą, o stosowanym ograniczeniu i jego głównych przyczynach, jak również o możliwości złożenia skargi do Europejskiego Inspektora Ochrony Danych i możliwości skorzystania ze środka ochrony prawnej przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej;
- b) w notatce oceny wewnętrznej dokumentuje powody ograniczenia, w tym ocenę konieczności i proporcjonalności ograniczenia oraz okres jego obowiązywania.

Zgodnie z art. 25 ust. 8 rozporządzenia (UE) 2018/1725 można wstrzymać przekazanie informacji, o których mowa w lit. a), pomijając je lub odmówić ich, gdyby mogło ono unieważnić skutek nałożonego ograniczenia.

4. Urząd dokonuje przeglądu stosowania ograniczenia co najmniej raz w roku oraz w chwili zamknięcia danej procedury. Następnie na żądanie osoby, której dane dotyczą, administrator danych dokonuje oceny konieczności utrzymania tego ograniczenia.

Artykuł 7

Prawo dostępu do danych medycznych lub dokumentacji medycznej

1. Nałożenie ograniczenia na prawo dostępu osób, których dane dotyczą, do własnych danych medycznych lub dokumentacji medycznej wymaga odwołania się do przepisów szczególnych, które określono w niniejszym artykule.

2. Z zastrzeżeniem ustępów niniejszego artykułu zamieszczonych poniżej Urząd może nałożyć ograniczenie na prawo osób, których dane dotyczą, do bezpośredniego dostępu do medycznych danych osobowych lub dokumentacji medycznej o charakterze psychologicznym lub psychiatrycznym dotyczących tych osób, a które są przetwarzane przez Urząd, jeżeli dostęp do tego typu danych z dużym prawdopodobieństwem może stanowić zagrożenie dla zdrowia osoby, której dane dotyczą. Ograniczenie to jest proporcjonalne do tego, co jest ściśle niezbędne do ochrony osoby, której dane dotyczą.

3. Dostęp do informacji, o których mowa w ust. 2, przyznaje się lekarzowi wskazanemu przez osobę, której dane dotyczą.

4. W takich przypadkach osoba, której dane dotyczą, otrzymuje od Służby Medycznej zwrot tej części kosztów konsultacji medycznych – z lekarzem, który otrzymał dostęp do danych medycznych lub dokumentacji medycznej – które nie zostały zwrócone przez wspólny system ubezpieczenia chorobowego (JSIS). Zwrot nie przekracza różnicy między pułapem określonym w ogólnych przepisach wykonawczych dotyczących zwrotów kosztów medycznych⁽ⁱ⁾ oraz kwotą przyznaną osobie, której dane dotyczą, w ramach wspólnego systemu ubezpieczenia zdrowotnego zgodnie z tymi normami.

5. Taki zwrot ze strony Służby Medycznej uwarunkowany jest brakiem uprzedniego udzielenia dostępu do tych samych danych lub dokumentacji.

6. Z zastrzeżeniem poniższych ustępów niniejszego artykułu, Urząd może nałożyć ograniczenie, na podstawie indywidualnych przypadków, na prawo dostępu osoby, której dane dotyczą, do danych medycznych lub będącej w ich posiadaniu dokumentacji medycznej, w szczególności jeżeli wykonywanie tego prawa miałoby negatywny wpływ na prawa i wolności osoby, której dane dotyczą, lub innych osób, których dane dotyczą.

7. Jeżeli osoby, których dane dotyczą, żądają dostępu do swoich danych osobowych przetwarzanych w kontekście co najmniej jednej sprawy lub konkretnej operacji przetwarzania, Urząd ogranicza się przy ocenie wniosku wyłącznie do takich danych osobowych.

8. Jeżeli Urząd ogranicza, w całości lub w części, prawo dostępu osób, których dane dotyczą, do medycznych danych osobowych lub dokumentacji medycznej, podejmuje następujące kroki:

- a) w odpowiedzi na wniosek informuje osobę, której dane dotyczą, o stosowanym ograniczeniu i jego głównych przyczynach, jak również o możliwości złożenia skargi do Europejskiego Inspektora Ochrony Danych i możliwości skorzystania ze środka ochrony prawnej przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej;
- b) w notatce oceny wewnętrznej dokumentuje powody ograniczenia, w tym ocenę konieczności i proporcjonalności ograniczenia oraz okres jego obowiązywania, szczególnie przez stwierdzenie jak wykonywanie prawa mogłoby stanowić zagrożenie dla zdrowia osoby, której dane dotyczą, lub jak negatywny wpływ miałoby ono na prawa i wolności osób, których dane dotyczą, lub innych osób, których dane dotyczą.

Zgodnie z art. 25 ust. 8 rozporządzenia (UE) 2018/1725 można wstrzymać przekazanie informacji, o których mowa w lit. a), pominiąć je lub odmówić go, gdyby mogło ono unieważnić skutek nałożonego ograniczenia.

9. Ograniczenie, o którym mowa w ust. 2 i 6, ma zastosowanie tak długo, jak długo występują przyczyny uzasadniające to ograniczenie. W przypadku gdy powody ograniczenia nie mają dłuższej zastosowania, na żądanie osoby, której dane dotyczą, administrator danych dokonuje oceny potrzeby dalszego stosowania tego ograniczenia.

Artykuł 8

Zawiadomienie osoby, której dane dotyczą, o naruszeniu ochrony danych osobowych i prawo do poufności łączności elektronicznej

1. W należycie uzasadnionych przypadkach i z zastrzeżeniem warunków określonych w niniejszej decyzji, o ile jest to konieczne i stosowne, prawo do zawiadomienia osoby, której dane dotyczą, o naruszeniu ochrony danych może być ograniczone przez administratora danych w kontekście operacji przetwarzania danych, o których mowa w art. 1 ust. 2 niniejszej decyzji. To prawo nie podlega jednak ograniczeniu w kontekście procedur dotyczących nękania.

2. W należycie uzasadnionych przypadkach i z zastrzeżeniem warunków określonych w niniejszej decyzji, o ile jest to konieczne i stosowne, prawo do poufności łączności elektronicznej może być ograniczone przez administratora danych w kontekście operacji przetwarzania danych o których mowa w art. 1 ust. 2 niniejszej decyzji.

3. Artykuły 5 ust. 2, 3 i 4 niniejszej decyzji stosuje się w przypadku, gdy Urząd ogranicza prawo do zawiadomienia osoby, której dane dotyczą, o naruszeniu ochrony danych osobowych lub prawa do poufności komunikacji elektronicznej, o których mowa w art. 35 i 36 rozporządzenia (UE) 2018/1725.

⁽ⁱ⁾ Decyzja Komisji C(2007) 3195 z dnia 2 lipca 2007 r. ustalająca ogólne przepisy wykonawcze dotyczące zwrotu kosztów opieki medycznej.

*Artykuł 9***Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie trzeciego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Angers dnia 1 kwietnia 2020 r.

W imieniu Wspólnotowego Urzędu Ochrony Odmian
Roślin

Bistra PAVLOVSKA

Przewodniczący Rady Administracyjnej

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

DECYZJA WSPÓLNEJ RADY UE–MEKSYK NR 1/2020

z dnia 31 lipca 2020 r.

zmieniająca decyzję nr 2/2000 [2020/1180]

WSPÓLNA RADA,

uwzględniając Umowę o partnerstwie gospodarczym oraz koordynacji politycznej i współpracy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Meksykańskimi Stanami Zjednoczonymi, z drugiej strony ⁽¹⁾ (zwaną dalej „Umową ogólną”), w szczególności jej art. 5 i 10 w związku z art. 47,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W następstwie przystąpienia Republiki Chorwacji (zwaną dalej „Chorwacją”) do Unii Europejskiej w dniu 1 lipca 2013 r., dnia 27 listopada 2018 r. w Brukseli podpisano Trzeci protokół dodatkowy do Umowy ogólnej i ma on zastosowanie od dnia 1 marca 2020 r.
- (2) W związku z tym konieczne jest dostosowanie, ze skutkiem od dnia, w którym Chorwacja przystąpiła do Umowy ogólnej, niektórych postanowień decyzji nr 2/2000 ⁽²⁾, zmienionej decyzjami nr 3/2004 ⁽³⁾ i nr 2/2008 ⁽⁴⁾, w sprawie wymiany towarowej, certyfikacji pochodzenia oraz zamówień publicznych.
- (3) W art. 5, 6, 7, 10 i 47 Umowy ogólnej Wspólna Rada powołana na mocy art. 45 Umowy ogólnej została uprawniona do podejmowania decyzji służących osiągnięciu celów Umowy ogólnej, a w szczególności decyzji w sprawie właściwych uzgodnień i harmonogramu dotyczących handlu towarami, handlu usługami i zamówień publicznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. W załączniku I do decyzji nr 2/2000 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszej decyzji.
2. Niniejszy artykuł nie narusza postanowień klauzuli przeglądowej określonej w art. 10 decyzji nr 2/2000.

Artykuł 2

W art. 17 ust. 4 oraz art. 18 ust. 2 dodatku IV do załącznika III do decyzji nr 2/2000 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

1. Podmioty Chorwacji wyszczególnione w załączniku III do niniejszej decyzji zostają dodane do odpowiednich sekcji części B załącznika VI decyzji nr 2/2000.

⁽¹⁾ Dz.U. L 276 z 28.10.2000, s. 45.

⁽²⁾ Decyzja nr 2/2000 Wspólnej Rady WE–Meksyk z dnia 23 marca 2000 r. (Dz.U. L 157 z 30.6.2000, s. 10).

⁽³⁾ Decyzja nr 3/2004 Wspólnej Rady WE–Meksyk z dnia 29 lipca 2004 r. zmieniająca decyzję Wspólnej Rady nr 2/2000 z dnia 23 marca 2000 r. (Dz.U. L 293 z 16.9.2004, s. 15).

⁽⁴⁾ Decyzja nr 2/2008 Wspólnej Rady UE–Meksyk z dnia 25 lipca 2008 r. zmieniająca decyzję nr 2/2000 Wspólnej Rady z dnia 23 marca 2000 r. zmienioną decyzją Wspólnej Rady nr 3/2004 z dnia 29 lipca 2004 r. (Dz.U. L 198 z 26.7.2008, s. 55).

2. Publikacje Chorwacji wymienione w załączniku IV do niniejszej decyzji dodaje się do części B załącznika XIII do decyzji nr 2/2000.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia przystąpienia Chorwacji do Umowy ogólnej.

Sporządzono w Brukseli dnia 31 lipca 2020 r.

W imieniu Wspólnej Rady
J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

WSPÓLNOTOWY HARMONOGRAM ZNOSZENIA CEŁ

Dodaje się wpis w załączniku I do decyzji nr 2/2000 w brzmieniu:

Kod CN	Opis	Roczna wielkość kontyngentu taryfowego	Stawka celna kontyngentu taryfowego
„0803 00 19	Banany, świeże (z wyjątkiem plantanów)	2 010 ton (*)	70 EUR/tonę

(*) Niniejszy roczny kontyngent taryfowy obowiązuje od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia każdego roku kalendarzowego. Niemniej jednak po raz pierwszy będzie stosowany, począwszy od trzeciego dnia po opublikowaniu niniejszej decyzji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

ZAŁĄCZNIK II

**NOWE WERSJE JĘZYKOWE UWAG ADMINISTRACYJNYCH ORAZ „DEKLARACJI FAKTUROWYCH”
ZAWARTYCH W ZAŁĄCZNIKU III DO DECYZJI NR 2/2000**

W załączniku III do decyzji nr 2/2000 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 17 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

»4. Świadcstwa przewozowe EUR.1 wystawione z mocą wsteczną muszą być opatrzone jednym z następujących wpisów:

BG »ИЗДАДЕН ВПОСЛЕДСТВИЕ«

ES »EXPEDIDO A POSTERIORI«

CS »VYSTAVENO DODATEČNE«

DA »UDSTEDT EFTERFØLGENDE«

DE »NACHTRÄGLICH AUSGESTELLT«

ET »TAGANTJÄRELE VÄLJA ANTUD«

EL »ΕΚΔΟΘΕΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ«

EN »ISSUED RETROSPECTIVELY«

FR »DÉLIVRÉ A POSTERIORI«

HR »NAKNADNO IZDANO«

IT »RILASCIATO A POSTERIORI«

LV »IZSNIEGTS RETROSPEKTĪVI«

LT »RETROSPEKTYVUSIS IŠDAVIMAS«

HU »KIADVA VISSZAMENŐLEGES HATÁLLYAL«

MT »MAHRUG RETROSPETTIVAMENT«

NL »AFGEGEVEN A POSTERIORI«

PL »WYSTAWIONE RETROSPEKTYWNIE«

PT »EMITIDO A POSTERIORI«

RO »EMIS A POSTERIORI«

SK »VYDANÉ DODATOČNE«

SL »IZDANO NAKNADNO«

FI »ANNETTU JÄLKIKÄTEEN«

SV »UTFÄRDAT I EFTERHAND«;

2) art. 18 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

»2. Duplikat wystawiony zgodnie z ust. 1 musi zawierać jedną z następujących adnotacji:

BG »ДУБЛИКАТ«

ES »DUPLICADO«

CS »DUPLIKÁT«

DA »DUPLIKAT«

DE »DUPLIKAT«

ET »DUPLIKAAT«

EL »ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ«

EN »DUPLICATE«

FR »DUPLICATA«

HR »DUPLIKAT«

IT »DUPLICATO«

LV »DUBLIKĀTS«

LT »DUBLIKATAS«
HU »MÁSODLAT«
MT »DUPLIKAT«
NL »DUPLICAAT«
PL »DUPLIKAT«
PT »SEGUNDA VIA«
RO »DUPLICAT«
SK »DUPLIKÁT«
SL »DVOJNIK«
FI »KAKSOISKAPPALE«
SV »DUPLIKAT«;

3) do dodatku IV po wersji francuskiej dodaje się, co następuje:

„Wersja w języku chorwackim

Izvoznik proizvoda obuhvaćenih ovom ispravom (carinsko ovlaštenje br. ... ⁽¹⁾) izjavljuje da su, osim ako je drukčije izričito navedeno, ovi proizvodi ... ⁽²⁾ preferencijalnog podrijetla.”.

⁽¹⁾ Jeśli deklaracja na fakturze jest sporządzona przez upoważnionego eksportera w rozumieniu art. 21 niniejszego załącznika, w tym miejscu należy umieścić numer upoważnienia zatwierdzonego eksportera. Jeśli deklaracja na fakturze nie jest sporządzona przez upoważnionego eksportera, tekst w nawiasach opuszcza się lub miejsce pozostawia się niewypełnione.

⁽²⁾ Należy wskazać pochodzenie produktów. Jeżeli deklaracja na fakturze odnosi się w całości lub w części do produktów pochodzących z Ceuty i Melilli w rozumieniu art. 37 niniejszego załącznika, eksporter musi wyraźnie wskazać je w dokumencie, w którym sporządzana jest deklaracja, poprzez wpisanie symbolu »CM«.

ZAŁĄCZNIK III

CENTRALNE ORGANY RZĄDOWE

1. Następujące centralne organy rządowe dodaje się w części B sekcja 1 załącznika VI do decyzji nr 2/2000:

„AC – Chorwacja

1	Chorwacki Parlament	<i>Hrvatski Sabor</i>
2	Prezydent Republiki Chorwacji	<i>Predsjednik Republike Hrvatske</i>
3	Kancelaria Prezydenta Republiki Chorwacji	<i>Ured predsjednika Republike Hrvatske</i>
4	Kancelaria Prezydenta Republiki Chorwacji po upływie kadencji	<i>Ured predsjednika Republike Hrvatske po prestanku obnašanja dužnosti</i>
5	Rząd Republiki Chorwacji	<i>Vlada Republike Hrvatske</i>
6	Biura rządu Republiki Chorwacji	<i>uredi Vlade Republike Hrvatske</i>
7	Ministerstwo Gospodarki	<i>Ministarstvo gospodarstva</i>
8	Ministerstwo Rozwoju Regionalnego i Funduszy UE	<i>Ministarstvo regionalnoga razvoja i fondova Europske unije</i>
9	Ministerstwo Finansów	<i>Ministarstvo financija</i>
10	Ministerstwo Obrony	<i>Ministarstvo obrane</i>
11	Ministerstwo Spraw Zagranicznych i Europejskich	<i>Ministarstvo vanjskih i europskih poslova</i>
12	Ministerstwo Spraw Wewnętrznych	<i>Ministarstvo unutarnjih poslova</i>
13	Ministerstwo Sprawiedliwości	<i>Ministarstvo pravosuđa</i>
14	Ministerstwo Administracji Publicznej	<i>Ministarstvo uprave</i>
15	Ministerstwo Przedsiębiorczości i Rzemiosła	<i>Ministarstvo poduzetništva i obrta</i>
16	Ministerstwo Pracy i Systemu Emerytalnego	<i>Ministarstvo rada i mirovinskoga sustava</i>
17	Ministerstwo Gospodarki Morskiej, Transportu i Infrastruktury	<i>Ministarstvo pomorstva, prometa i infrastrukture</i>
18	Ministerstwo Rolnictwa	<i>Ministarstvo poljoprivrede</i>
19	Ministerstwo Turystyki	<i>Ministarstvo turizma</i>
20	Ministerstwo Ochrony Środowiska i Przyrody	<i>Ministarstvo zaštite okoliša i prirode</i>
21	Ministerstwo Budownictwa i Planowania Przestrzennego	<i>Ministarstvo graditeljstva i prostornoga uređenja</i>
22	Ministerstwo ds. Weteranów Wojennych	<i>Ministarstvo branitelja</i>
23	Ministerstwo Polityki Społecznej i Młodzieży	<i>Ministarstvo socijalne politike i mladih</i>
24	Ministerstwo Zdrowia	<i>Ministarstvo zdravlja</i>
25	Ministerstwo Nauki, Edukacji i Sportu	<i>Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta</i>
26	Ministerstwo Kultury	<i>Ministarstvo kulture</i>
27	Organizacje administracji państwowej	<i>državne upravne organizacije</i>
28	Okręgowe urzędy administracji państwowej	<i>uredi državne uprave u županijama</i>

29	Trybunał Konstytucyjny Republiki Chorwacji	<i>Ustavni sud Republike Hrvatske</i>
30	Sąd Najwyższy Republiki Chorwacji	<i>Vrhovni sud Republike Hrvatske</i>
31	Sądy	<i>sudovi</i>
32	Państwowa Rada Sądownictwa	<i>Državno sudbeno vijeće</i>
33	Biura Prokuratora Generalnego	<i>državna odvjetništva</i>
34	Prokuratura Generalna	<i>Državno odvjetničko vijeće</i>
35	Biura Rzecznika Praw Obywatelskich	<i>pravobraniteljstva</i>
36	Państwowa Komisja Nadzoru Procedur Zamówień Publicznych	<i>Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave</i>
37	Chorwacki Bank Narodowy	<i>Hrvatska narodna banka</i>
38	Agencje i urzędy państwowe	<i>državne agencije i uredi</i>
39	Państwowa Izba Kontroli	<i>Državni ured za reviziju</i>

2. Następujące podmioty i kategorie podmiotów dodaje się do dodatku do sekcji 2 części B załącznika VI do decyzji nr 2/2000:

„a)

ZAŁĄCZNIK I

„PRODUKCJA, TRANSPORT LUB DYSTRYBUCJA WODY PITNEJ”:

„CHORWACJA

Przedsiębiorstwa publiczne będące podmiotami zamawiającymi, o których mowa w art. 6 ustawy o zamówieniach publicznych (Dziennik Ustaw 90/11, 83/13, 143/13 i 13/14) (Zakon o javnoj nabavi, Narodne novine broj 90/11, 83/13, 143/13 i 13/14), które, zgodnie z przepisami szczególnymi, prowadzą działalność związaną z konstrukcją (zapewnianiem) stałych sieci przeznaczonych do świadczenia usług publicznych w związku z produkcją, przesyłem lub dystrybucją wody pitnej oraz dostarczaniem do stałych sieci wody pitnej lub zarządzaniem tymi sieciami, takie jak podmioty ustanowione przez samorządy lokalne, działające jako publiczni dostawcy usług w zakresie dostarczania lub odprowadzania wody, zgodnie z ustawą Prawo wodne (Dziennik Ustaw nr 153/09, 63/11, 130/11, 53/13 i 14/14).”;

b)

ZAŁĄCZNIK II

„PRODUKCJA, TRANSPORT LUB DYSTRYBUCJA ENERGII ELEKTRYCZNEJ”:

„CHORWACJA

Przedsiębiorstwa publiczne będące podmiotami zamawiającymi, o których mowa w art. 6 ustawy o zamówieniach publicznych (Dziennik Ustaw 90/11, 83/13, 143/13 i 13/14) (Zakon o javnoj nabavi, Narodne novine broj 90/11, 83/13, 143/13 i 13/14), które, zgodnie z przepisami szczególnymi, prowadzą działalność związaną z konstrukcją (zapewnianiem) stałych sieci przeznaczonych do świadczenia usług publicznych w związku z produkcją, przesyłem lub dystrybucją energii elektrycznej oraz dostarczaniem do stałych sieci energii elektrycznej lub zarządzaniem tymi sieciami, takie jak podmioty prowadzące wymienione rodzaje działalności na podstawie licencji dotyczącej prowadzenia działalności związanej z energią, zgodnie z ustawą o energii (Dziennik Ustaw nr 120/12 i 14/14).”;

c)

ZAŁĄCZNIK VII

„PODMIOTY ZAMAWIAJĄCE W DZIEDZINIE USŁUG MIEJSKIEGO TRANSPORTU KOLEJOWEGO, TRAMWAJOWYCH, TROLEJBUSOWYCH LUB AUTOBUSOWYCH”:

„CHORWACJA

Przedsiębiorstwa publiczne będące podmiotami zamawiającymi, o których mowa w art. 6 ustawy o zamówieniach publicznych (Dziennik Ustaw 90/11, 83/13, 143/13 i 13/14) (Zakon o javnoj nabavi, Narodne novine broj 90/11, 83/13, 143/13 i 13/14), które, zgodnie z przepisami szczególnymi, prowadzą działalność związaną z udostępnianiem sieci przeznaczonych do świadczenia usług publicznych w zakresie miejskich usług kolejowych, systemów zautomatyzowanych, tramwajów, autobusów, trolejbusów i kolejek linowych, lub zarządzaniem tymi sieciami, takie jak podmioty świadczące wspomniane usługi publiczne zgodnie z ustawą o użyteczności publicznej (Dziennik Ustaw nr 36/95, 70/97, 128/99, 57/00, 129/00, 59/01, 26/03, 82/04, 110/04, 178/04, 38/09, 79/09, 153/09, 49/11, 84/11, 90/11, 144/12, 94/13, 153/13 i 147/14).”;

d)

ZAŁĄCZNIK VIII

„PODMIOTY ZAMAWIAJĄCE W DZIEDZINIE INFRASTRUKTURY LOTNISKOWEJ”:

„CHORWACJA

Przedsiębiorstwa publiczne będące podmiotami zamawiającymi, o których mowa w art. 6 ustawy o zamówieniach publicznych (Dziennik Ustaw 90/11, 83/13, 143/13 i 13/14) (Zakon o javnoj nabavi, Narodne novine broj 90/11, 83/13, 143/13 i 13/14), które na podstawie specjalnych przepisów prowadzą działalność związaną z eksploatacją określonych obszarów geograficznych w celu udostępnienia przewoźnikom lotniczym portów lotniczych i wyposażenia terminali, takie jak podmioty prowadzące wymienione rodzaje działalności na podstawie przyznanej koncesji, zgodnie z ustawą o portach lotniczych (Dziennik Ustaw nr 19/98 i 14/11).”;

e)

ZAŁĄCZNIK IX

„PODMIOTY ZAMAWIAJĄCE W DZIEDZINIE PORTÓW MORSKICH, ŚRÓDLĄDOWYCH LUB INNEJ INFRASTRUKTURY TERMINALI”:

„CHORWACJA

Przedsiębiorstwa publiczne będące podmiotami zamawiającymi, o których mowa w art. 6 ustawy o zamówieniach publicznych (Dziennik Ustaw 90/11, 83/13, 143/13 i 13/14) (Zakon o javnoj nabavi, Narodne novine broj 90/11, 83/13, 143/13 i 13/14), które na podstawie specjalnych przepisów prowadzą działalność związaną z eksploatacją określonych obszarów geograficznych w celu udostępnienia portów morskich, portów rzecznych lub innych terminali transportowych przewoźnikom morskim lub śródlądowym, takie jak podmioty prowadzące wymienione rodzaje działalności na podstawie przyznanej koncesji, zgodnie z ustawą o portach i obszarach morskich (Dziennik Ustaw 158/03, 100/04, 141/06 i 38/09).”.

ZAŁĄCZNIK IV

PUBLIKACJE URZĘDOWE

Do części B załącznika XIII do decyzji 2/2000 dodaje się, co następuje:

„Chorwacja

Ogłoszenia:

- *Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej*
  - *Narodne Novine*
  - Elektroniczny system zamówień publicznych Republiki Chorwacji (<https://eojn.nn.hr/Oglasnik/clanak/electronic-public-procurement-of-the-republic-of-croatia/0/81/>)”.
-

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL